

LÁZEŇSKÉ LISTY

L u h a ě o u i c e

Založeny 1909

9. prosince 2010

číslo 8

ročník XIV

Cena 10 Kč

pf 2011

Milí čtenáři,

v posledním čísle LL věnujeme nejvíce pozornosti právě otevřenému hotelu Alexandria. Pokud si jej nebudete moci prohlédnout při dnu otevřených dveří, určitě zajděte alespoň na kávu na letní terasu v příštím roce.

Moc Vám děkujeme za Vaši letošní čtenářskou přízeň (přikládáme složenky na předplatné) a přejeme všem sváteční vánoční pohodu i šťastné vykročení do nového roku 2011.

Vaše redakce

Slova moudrých

Člověk nesmí dopustit, aby se jeho život zastavil, ani tehdy, když jeho životní sen ztroskotá.

Tennessee Williams

Zatrženo

✓ V pátek 10. prosince bude slavnostně otevřena městská plovárna, která po neděli zahájí běžný provoz

✓ Dny otevřených dveří v hotelu Alexandria se konají 15. a 16. prosince od 9 do 17 hod.

✓ Vánoční výstava betlémů je v galerii Elektra otevřena do 22. prosince

✓ V hale Vincentky zpřijemní pohodu 28. a 29. prosince dva odpolední koncerty (zač. 15.30, vstup volný)

✓ Two Voices – J. Richterová a E. Adlerová předvedou vážně i nevázně slavné maličkosti v kavárně hotelu Palace 29. prosince (19.30)

✓ Koncert Radky Fišarové k počtě velké Edith (Piaf) si mohou diváci poslechnout 30. prosince v Lázeňském divadle (19.30) a stejně tak Novoroční pěvecký koncert 1. ledna (16 a 19.30)

✓ Silvestrovského pobytu s oslavou a lázeňskými procedurami se v našich zařízeních zúčastní na 400 tuzemských a zahraničních hostů

✓ V hotelu Palace k pravidelným pátečním pořadům přibudou v lednu a únoru taneční večery – vždy ve středu od 19.30 hraje Duo Show Band

Alexandria slavnostně otevřena

Za účasti první dámy republiky, senátorů, hejtmánů, poslanců, starostů, architektů, projektantů, realizátorů stavby, zástupců tuzemských i zahraničních cestovních kanceláří, pamětníků a dalších významných hostů byla 26. listopadu slavnostně přestřižena páska ve spa a wellness hotelu Alexandria. Završila se tak v pořadí již 17. rekonstrukce a také první novostavba lázeňského objektu, jež postupně realizuje novodobá akciová společnost Lázně Luhačovice. Rekonstrukce proslulého

hotelu Alexandria I z r. 1939 s novostavbou Alexandria II včetně wellness centra, jež byla zahájena 1. července 2008, si vyžádala investici 361 mil. Kč (vč. DPH), přičemž částku do 100 mil. Kč uhradí dotace ze strukturálních fondů EU.

Projektový tým společnosti Helika, a. s., respektoval u rekonstrukce historické

Alexandrie I noblesu 40. let minulého století a v moderní přístavbě Alexandrie II nechal vyznít dominanci bazénu se slunci svítélkujícími na dně a současnému designu. S interiéry původního hotelu a zejména francouzské restaurace a nočního klubu si zase pohráli architekti Ateliéru 2 PAAR. Obě budovy spo-

juje elegantní schodiště ozdobené 20 nástěnnými abstraktními obrazy Stanislava Bittermanna znázorňující život a pout' Alexandra Makedonského, jímž i antikou je inspirována celá Alexandria II včetně moderně vybaveného wellness centra v symbolickém labyrintu.

MK

Hejtmani Olomouckého a Zlínského kraje (zleva) Martin Tesařík a Stanislav Mišák, manželka prezidenta republiky Livia Klausová a generální ředitel Lázní Luhačovice, a. s., Josef Krůžela stříhají pásku

Livia Klausová: Nechala bych se tu hýčkat

První dáma republiky Ing. Livia Klausová, CSc., která byla jednou ze čtyř osobností, které přestříhaly slavnostní pásku nově otevřené Alexandrie, poskytla pro LL exkluzivní rozhovor.

■ **Paní inženýrko, dovedete si sebe představit jako hosta právě otevřeného hotelu?**

Prostory, které jsem viděla, jsou překrásné, zejména ty, které budou přístupné nejen hotelovým hostům, ale i veřejnosti. Líbil se mi nádherný bazén a krásná výzdoba a design interiéru restaurace, který připomíná 30. a 40. léta. Také pokoje jsou velmi pěkně zařízené. A odpověď na vaši otázku? Určitě bych se tady nechala hýčkat.

■ **Kromě toho, že jste byla přítomna tomuto slavnostnímu aktu, jste zároveň patronkou našeho lázeňského plesu a taky máte záštitu nad Janáčkovým festivalem, který vstoupí v příštím roce do jubilejního 20. ročníku. Můžeme se opět těšit na vaši návštěvu?**

To všechno, co jste vyjmenovala, je taky důvod, proč jsem tady i dneska, ale jak to bude v příštím roce, na to vám ještě

neodpovím. Ale už teď se ozývají hlasy, jak to, že jsem v Luhačovicích stále. A já odpovídám, protože mě tam velmi srdečně vždy pozvou a velice mile přijmou.

■ **S jakými pocity jste se zúčastnila nedávné Národní pouti v Římě?**

To jste narazila na velice krásnou věc, protože loňskou návštěvu Sv. otce v ČR organizovala Česká biskupská konference a Kancelář prezidenta republiky, požádali mě, protože je to tradicí, zda bych mohla jet s poutníky do Říma. Napřed jsem neslíbila, ale pak jsem jela a byla jsem ráda. A představte si, že to vyšlo zrovna na den mých narozenin. Byl to nádherný dárek a málokomu se podaří, aby mu popřál k narozeninám přímo i Sv. otec. Ale nebyly to jen moje narozeniny, nýbrž to, jak se velmi pěkně a důstojně připravili poutníci z ČR.

(Pokračování na str. 2)

Luhačovice získávají velkou kvalitu

Hejtman Olomouckého kraje a nově zvolený senátor Ing. Martin Tesařík, jenž také přestříhl slavnostní pásku Alexandrie, se v rozhovoru přiznal, že je více zvyklý na oslovení hejtmána.

■ **Pane hejtmane, jak hodnotíte Alexandrii jako předseda Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava, který podpořil evropskou dotaci na realizaci tohoto projektu?**

Měli jsme možnost se podívat na vlastní realizaci a je bezesporu úžasná. Je vidět, že proběhla s velkým citem. Jak francouzská restaurace, tak i ostatní prostory wellness centra. Každý prostor je zaměřený tematicky, což je dobré možná z komerčního úhlu pohledu. Jako předseda Regionální rady jsem rád, že tento projekt byl zrealizován úspěšně. Je mimořádný i tím, že při jeho vlastním zahájení byla přítomna i manželka prezidenta republiky paní Livia Klausová. Považuji to za ocenění nejen realizátorům, tzn. vlastníkům hotelu Alexandria a všemu personálu, ale i jako poděkování a ocenění práce kolegů, kteří pracují na úřadu Regionální rady, protože tento projekt dobře zúřadovali a dotace byly řádně využity, což je vždy potěšující fakt.

■ **Když jste tady v srpnu pořádali zasedání krajských rad, napadlo vás, že budete v listopadu stříhat pásku?**

Dlouhodobě jsem sledoval, jaké projekty Zlínský kraj předkládá a umožňuje tak, aby byly v Luhačovicích realizovány. Není to jen tento projekt, je jich několik, a myslím si, že bylo šťastné rozhodnutí krajské

samosprávy vytvořit prostor proto, aby Luhačovice a realizátoři jednotlivých projektů měli možnost na tyto peníze dosáhnout, protože Luhačovice získávají velkou kvalitu. Jak jsem říkal při zahájení, zdraví je hodnota, o kterou se má pečovat, myslím si, že každý, kdo navštíví Luhačovice, tak tu péči získá v maximální kvalitě.

Ke slavnostnímu připitku byli hosté pozváni do francouzské restaurace – oba hejtmáni s první dámou republiky

■ **Byl jste tu někdy v minulosti?**

Přímou v hotelu jsem nebyl, nicméně Luhačovice znám docela dobře. Jeden ze zajímavých projektů, který zaštiťuje Václav Hudeček, jsem měl možnost podpořit, takže jsem Luhačovice několikrát navštívil. Vnímám je jako nový prostor pro rozvíjení lázeňství, nejenom ve Zlínském kraji, v regionu Střední Morava, tzn. Olomouckého a Zlínského kraje, ale i jako prostor, kde bude moci zahraniční klientela získávat zpět své zdraví a tím se naplní základní smysl ROP, tzn. podpora rozvoje cestovního ruchu.

■ **Přál byste si být hostem Alexandrie?**

Hovořili jsme o tom s mým kolegou hejtmánem Mišákem, že bychom se sem chtěli, když to řeknu, tak už to nebude překvapení, určitě vrátit i se svými manželkami tak, abychom mohli i jim ukázat výsledek trošky i naší práce a využít toho, co se zde nabízí k regeneraci sil, protože prostředí je skutečně báječné.

Marta KOZÁNKOVÁ

Jeden z největších projektů ve Zlínském kraji

Pásku stříhal také hejtman Zlínského kraje MVDr. Stanislav Mišák, který pro Lázeňské listy uvedl.

■ **Pane hejtmane, stříhání pásek je jistě jednou z vašich milých povinností. O čem jste přemýšlel?**

Trochu si vybavíte začátek, protože my jsme ti výkonní, kteří říkají, že k páskám se to musí nějak dotlačit. Tzn. v první řadě vytvořit podmínky, aby se něco takového mohlo realizovat. Začalo to tím, když jsme říkali, že bychom měli lépe spravovat finanční prostředky na regionální rozvoj, které k nám směřují z EU. A dokazujeme to těmito projekty, z nichž jedním je rekonstrukce Alexandrie. Kdo zažije jakoukoliv rekonstrukci, tak ví, jak těžké je sladit své představy, kdy vás limituje mnoho věcí vč. objektu, který rekonstruujete, pokud chcete přistavit, tak prostory, které navazují atd. Je to jiné než stavět na zelené louce a dát prostor projektantům. A musím říct, že tady se to velice dobře podařilo, hezky se to sladilo a navazuje

to jak na historii, tak to má současné parametry, je úžasně, jak se to dokázalo krásně skloubit. Takže ano být u toho, když se stříhá páska, potěšit se z dobře vykonaného díla a mít tu příležitost všem poděkovat. Takže stříhání pásky je krásná věc, ale předchází mu spousta práce.

■ **Byla to tedy dobrá investice?**

Říkal jsem při zahájení, že je to jeden z největších projektů ve Zlínském kraji a je to ve městě, kde bylo nejvíce úspěšných projektů. Je to dáno taky tím, že Luhačovice jsou perlo Zlínského kraje a zaslouží si to, protože Zlínský kraj do světa hodně propagují, takže je to velice dobrá investice a je to, jak se říká, prorůstová investice, protože je tu výrazná přidaná hodnota v tom, co se sice nedá měřit účetnický, ale spočívá ve spokojenosti a podmínky pro ni se tu jednoznačně vytvořily. **(Pokračování na str. 5)**

Livia Klausová: Nechala bych se tu hýčkat

(Pokračování ze str. 1)

Slavnostní ceremonie se nekonala venku, ale uvnitř chrámu sv. Petra a musím říct, že na rozdíl od jiných delegací mně ta česká připravila překrásný zážitek tím, že měla připravený hudební doprovod, takže místo obvyklých varhan zněly české písně.

■ **Nastává adventní čas. Jakých se zúčastníte charitativních akcí?**

Tuto 1. adventní neděli proběhne rozsvícení vánočního stromu na Pražském hradě, které je vždy spojeno s hezkým programem, ale posláním stromečku je přispět na charitativní akce, jmenovitě na nadační fond pro děti z dětských domovů, pěstounských rodin i rodin sociálně slabých. A na co se přispívá, možná mediálně nezazní příliš hlasitě, ale podle mě je to nesmírně důležité. Je to na to, aby děti z uvedených rodin mohly navštěvovat různé kroužky, i když nepatří mezi nejtalentovanější, je dobře, aby se rozvíjely.

■ **Co vám z vaší nadace dělá radost?**

Dělá nám radost každý člověk mladý i nemladý, který je schopen aktivně něco pro zlepšení své pozice udělat. Posláním našeho nadačního fondu je nejenom peníze sponzorů přerozdělit, ale vyžadujeme aktivní účast i toho člověka samotného. Ať je to v projektu Startovné, kde mladý člověk musí dokončit vzdělání, dodělat si některý kurs, což kontrolujeme. Anebo u seniorů, kteří se účastní našeho projektu Seniori komunikují, taky chceme, když se to naučí, aby nám napsali už pomocí e-mailu. Takže jsme nadačním fondem, který je rád, když se lidé, jež nejsou zrovna v nejrůžovější situaci, začnou sami o sebe starat.

■ **A jaký máte kulturní zážitek z poslední doby?**

Bylo jich víc. Řím byl zážitek sám o sobě. Kromě jiných výstav byla na Pražském hradě otevřena výstava relikviáře sv. Maura. Relikviář je jinak uložen a ke zhlédnutí v Bečově nad Teplou. Hledala jsem, co lze

během setkání 4 prezidentů visehradské čtyřky ukázat první dámám sousedních zemí, a slyšela jsem o relikviáři, tak jsem se do Bečova rozjela a byla jsem fascinována. A při přípravě summitu kastelán přišel s myšlenkou, že by bylo krásné v době, kdy je zámek Bečov uzavřen, kdyby si památku mohli prohlédnout i lidé např. v Praze. Nyní je výstava ke zhlédnutí ve Vladislavském sále Pražského hradu až do konce února a je to unikátní památka z poč. 13. stol., která je starší než české korunovační klenoty. Určitě se na ni jděte podívat. A ještě jako babičku mě vnoučata někdy inspirují k neočekávaným zážitkům, a to byl koncert Lady Gaga. Musím vám říct, že jsem se vůbec nenudila. Jenom jednu věc jsem si říkala, že je dobře, že vnoučata angličtinu ještě tolik neovládají, protože některé texty byly opravdu silné **(smích)**.

■ **Děkuji vám, paní inženýrko, za rozhovor.**

Marta KOZÁNKOVÁ

Osudem Soni Valentové a její dcery Katariny je jeviště

Známa slovenská herečka Soňa Valentová byla i se svou dcerou Katarinou Hasprovou na 14denním pobytu v Jurkovičově domě. Na zahrádce cukrárny Myslivna jsme si popovídaly nejprve s dcerou, poté i s maminkou, která se mezitím vrátila z masáže.

■ **Vyrostla jste v umělecké rodině, maminka herečka, tatínek divadelní a televizní režisér. Měla jste odmalička jasno, že chcete na jeviště?**

Ano, ale měla jsem představu o tanečním jevišti, protože jsem chtěla být profesionální baletkou. Chodila jsem i do baletu, ale maminka mi to rozmluvila, že je to nedocenená krátkodobá dřina. Byla jsem pak přijata na jazyky na vysokou školu, ale táhlo mě to na jeviště. Udělala jsem dodatečně talentové zkoušky na JAMU v Brně, kde jsem studovala muzikál. Mám na Brno nádherné vzpomínky, byly to úžasné 4 roky, které mi hodně daly.

■ **Působila jste v muzikálech v Čechách i na Slovensku. Liší se obě scény?**

Každopádně mi Morava dala základ, takže mám silný citový vztah k Brnu, kde jsem dělala i muzikál West Side Story, v němž jsem hrála Portoričanku Anitu a nedávno jsem se k tomu znovu vrátila v Bratislavě, stejnou rolí, ale v naší produkci. Dokonce jsem za tu postavu dostala cenu za umělecký výkon. Jinak vždy záleží na režisérovi. Rozdíl je možná v tom, že se v Praze často obsazují celebrity a známá jména, aby to komerčně přitáhlo, takže jsou tam lidé, kteří umí zpívat, ale neumí hrát nebo tancovat. A to mně někdy překáželo, že tam chybí herecký projev. A pokud jde o vztahy v kolektivech, tak se mi zdá, že na Slovensku jsme dobrá parta a nevidím tam intriky, které jsem cítila při práci v Praze. Hodně vždy záleží na konkrétním projektu. Jsem však šťastná, že jsem hned po škole všechny tyto hezké příležitosti dostala.

■ **Máte našlápnuto na sólovou kariéru. Vydala jste 3 CD. Co byste chtěla dělat dál?**

I když mám už 14 muzikálových postav za sebou, ráda bych v muzikálu pokračovala, mám i představu o konkrétních titulech. Líbí se mi muzikály, v nichž se může i tancovat, takže bych ráda zažila ještě i taneční muzikál jako např. Chicago. A v sólové kariéře bych chtěla také pokračovat, pokud mi to hlasivky dovolí a bude-li o mě jako o zpěvačku zájem. Je to neustálý boj, protože člověk jako by stále musel o přízeň posluchačů bojovat a pořád dokazovat, že na to má. Je vidět jen pozlátka této profese, ale lehké to není. Ale jinak bych ráda se svým posledním sólovým CD *Příznám se...* udělala koncertní šňůru po Čechách, abych se tu znovu trochu připomněla. Mám ráda písničky, které mají obsah, ale zároveň, aby jejich podání bylo spojeno s výrazem. Líbí se mi např. pěvecký projev Barbry Streisandové či Hany Hegerové.

■ **A co vás čeká po prázdninách?**

Byla jsem přijata do nového muzikálového projektu o Bathory (stejně jako film J. Jakubiska), je to divadelní muzikálová verze, stará již asi 10 let, která se hrála v Nitře a nyní se obnovuje v Bratislavě. A já budu hrát v alternaci Bathory, takže se těším.

■ **A nyní již patří otázky Soni Valentové.**

■ **Co vás přivedlo do Luhačovic?**

Jezdila jsem do Luhačovic asi jako 5leté dítě s rodiči, můj otec tady byl na léčení, a mám z té doby několik fotografií. Rozhodla jsem se se svou přítelkyní, která zde byla také jako dítě se svými rodiči, že pojedeme znovu do Luhačovic. Měla jsem totiž letos opakované potíže s průduškami, takže jsem přítelkyni přemluvila k této opětovné návštěvě Luhačovic. Fotily jsme se teď na stejných místech jako v dětství u Ottovky, u Jurkovičova domu, ty labuť tam byly stejné. A Luhačovice mě po těch letech vůbec nezklamaly, naopak mnoho věcí je ještě krásnějších. Vzpomínám si na Alexandrii, bydleli jsme blízko v nějaké vilce a každý večer jsme večereli v Alexandrii. Hrála tam při večeri živě hudba, při níž se ještě netancovalo, a já jsem tam tancovala sama sólo na parketu, už tehdy jsem se producovala. Měla jsem radost, když mě zavolali cizí lidé ke stolu, pohladili mě a místo potlesku jsem dostala bonbónek. Mám na to milé vzpomínky a za desetiletí vůbec nezmizely díky těm fotografiím.

■ **Přední slovenské herečky, kterou známe především díky bratislavským pondělkům, se vás musím zeptat. Nechybí pondělky také vám?**

Ano, chybí nám. A to ne proto, že bychom neměli příležitost se projevit, poněvadž většina z nás pracuje v divadle, já jsem stále ve Slovenském národním divadle (SND) a mám v posledních letech i příležitost dělat nové věci v televizi, což jsou většinou seriály a některé jsou hezké. Pondělky nám chybí, i když přebíráme více programů z Čech než Češi od nás, ale myslím si, že jsme nejbližší dva národy a ani jeden z nás není tak bohatý, aby nemohl přebírat kulturu toho druhého. V divadle to zůstává, hostujeme dál v českých městech a k nám přijíždějí čeští umělci. Ale inscenace, které jsme přebíraly z Čech a oni přebírali naše pondělky, všeobecně chybí, protože vzdělávaly naše národy. Nešlo jen o napětí, kriminálku anebo vztahy mezi lidmi, ale o historii a vzdělání vůbec. Tzn., že lidé v zapadlé vesničce mohli vidět v televizi Shakespeara, Moliéra, Jirásku či Tajovského a měli možnost

Soni Valentové i její dceři Katarině Hasprově to v luhačovických lázních slušelo

se kulturně vzdělávat. To mi chybí celkově, ale to je směřování dnešní doby vůbec. Jen napětí, akčnost a hluboké mezilidské vztahy či poznání historie se zatlačují do pozadí a jen málo lidí po nich touží. Dnes jde všechno velmi rychle a celý život běží jako by thrillerově (*smích*). S výměnou pěkných televizních kusů – a nemusí to být jen seriál – by také Češi nezapomněli na slovenštinu a my zase na češtinu.

■ **Které byly vaše osudové role ve Slovenském národním divadle?**

Nastoupila jsem tam v r. 1967, vzali mě rovnou po maturitě. Musím říct, že v každém období byly krásné postavy. Celkem to bylo asi 150 divadelních a s televizními přes 400 postav a také 10 filmových rolí, z nichž se hodně točilo i v Praze. Ale nejvíc jsem milovala Dostojevského. Naučil mě ho mít rád můj manžel, protože jsme dělali krásné dramaturgie románů *Idiot*, kde jsem měla menší roli jako studentka, a potom *Zločin a trest*, v němž jsem hrála hlavní postavu Soničku Marmeladovou s Leopoldem Haverlem jako Raskolnikovem. Potom to byla krásná postava Grušeňky v *Bratřech Karamazových*.

■ **Čechova ne?**

Čechova ani tak ne, byl pro mě příliš, nedá se říct, intelektuální, šlo to jiným směrem než ten divoký Dostojevský, který osciloval mezi Bohem a ďáblem, jeho věci jsou takové silné až mystické, přitom je v nich i hodně napětí, lásky, zkratka všechno. Víc mi to vyhovovalo, bylo tam víc srdce, nejen intelektu. A jeho *Bratři Karamazovi* jsou pro mě vrcholem.

■ **Vaše herectví nebylo rozptylované naivkami, ale rovnou jste hrála dramatické postavy.**

V počátcích jsem za studií hrála v televizi mnoho princezen v pohádkách,

ale potom jsem hned skočila do dramatických postav. Jedna z mých oblíbených postav byla slečna Ratchedová z *Přeletu nad kukaččím hnízdem*, s nímž jsme zažili velkou euforii při hostování v Národním divadle v Praze, stejně jako před tím s *Cornilleovým Cidem*. Všechno to píše ve svých vzpomínkách, které má vydat nakladatelství Fragment pod názvem *Přelet nad životem*.

■ **A minula vás nějaká role?**

Možná mě něco minulo, něco člověka mine, ale mnohem víc je toho, když bere to, co dostává a využije to. Takže jsem absolutně spokojená s tím, co jsem dostávala a velkých příležitostí bylo dost. Dělal jsem dokonce i s předními českými režiséry, Otakar Vávra s *Kladivem na čarodějnice* byl první, pak i Jiří Krejčík s *Milenci paní Suzanne*, což byla televizní inscenace. Točila jsem *Kam pánové*, kam jdete s *Karlem Kachyňou*, potom s *Petrem Weiglem* hudební filmy *Mozartova cesta do Prahy* a *Lady Macbeth Mcenského újezdu* a předposlední byl *Filip Renč* s *Rekviem pro panenku*. A v posledním filmu *Oko ve zdi*, psychologickém thrilleru, jsem hrála zajímavou postavu, takovou trpitelskou. Kladných postav však bylo mnohem víc, záporných jen pár, ale oblíbila jsem si i je, protože byly jiné. Ještě musím vzpomenout *Medeu*, kterou jsem dělala na Malé scéně ND s manželem, byla to divoká barbarka z *Kolchidy*, velmi těžká role.

■ **Manžel vás hodně obsazoval. Byla spolupráce s ním snadnější než s ostatními režiséry?**

Byla v něčem snazší, v něčem těžší. Ale nesmím si je rozumět, i když byl mezi námi velký věkový rozdíl.

(Pokračování na str. 10)

Pracovní lékařství má pro budoucnost vizi

Říjnového Symposia pracovního lékařství s mezinárodní účastí v Luhačovicích se zúčastnil a panelovou diskusi moderoval MUDr. Michael Vít, Ph.D., hlavní hygienik ČR a náměstek ministra zdravotnictví. Před slavnostním zahájením poskytl pro LL rozhovor.

■ **V nedávné době byl doplněn seznam nemocí z povolání o nové položky v souladu s legislativou Evropské unie. Co byste k tomu mohl říci?**

Je důležité, abychom v rámci EU, pokud chceme mít jeden systém zdravotnictví, měli stejná i kritéria pro hodnocení nemocí z povolání. Je jediné dobře, že jsme seznam rozšířili a dali jsme tak možnost i jinak exponovaným pracovníkům než klasickým rizikům, aby v případě podezření na onemocnění mohli být spravedlivě odškodněni.

■ **Dalo by se to trochu konkrétněji rozvést?**

Máme tam dnes položky např. chronickou bronchitidu, položky poškození pátéře, zařadili jsme tzv. volnou položku novou, tzn. nemoci, které nejsou jasně definovány v seznamu a měly by vztah k pracovní expozici, tak je můžeme dnes uznat. Považuji to za velký pokrok.

■ **V minulosti jste působil v oblasti pracovního lékařství. Čím se vyznačuje současná problematika?**

Vyznačuje se tím, že máme daleko lepší diagnostická kritéria, ať se to týká klinického rozpoznání nemocí z povolání, tak i pro hodnocení pracovního prostředí

a na druhé straně klasická rizika, která byla před 20-30 lety, zanikla. Objevují se však rizika nová, kdy dochází ke kombinaci několika faktorů, jež nejsou na úrovni podlimitních, ale jejich sumace a podpora může nakonec vyústit v poškození zdraví. Čili obor má určitě pro budoucnost vizi, ale diagnostická kritéria, hodnocení poškození bude daleko složitější.

■ **Mohl byste uvést příklad?**

Vezměte si problematiku diagnostiky astmatu bronchiálního profesionálního, kdy je relativně velmi nízká koncentrace alergenu v pracovním prostředí a člověk může onemocnět, jestliže k tomu má predispozici, je špatně zařazen apod. Anebo je tu celá řada např. fyzické zátěže, fyziologické zátěže lokomočního aparátu čili svalově-kosterního a k tomu bude ten člověk ještě exponován např. organickým rozpouštědlem, což se může sumovat. A novou oblastí je uznávání možných nádorových onemocnění, která vzniknou z expozice karcinogenních látek. A tím, jak se více používá chemických látek, ne o všech všechno víme, tak potřebujeme mít dlouhodobé sledování, jako provádí kolega prof. Jirák na Ostravské univerzitě. Jsem přesvědčen, že obor má krásnou budoucnost.

■ **Účastnil jste se i minulého kongresu. Jak jste byl s ním a jeho výstupy spokojen? A co očekáváte od letošního symposia?**

Mám jakousi rodinnou zátěž. Můj tchán byl jedním ze zakladatelů slovenského pracovního lékařství v době, kdy se ještě nedělilo na klinické a preventivní, bylo jedno, a potom v 50. letech se rozdělilo na hygienu práce a klinické obory. Jsem utvrzen v tom, že i když to máme dnes rozděleno, tak ty obory patří nerozlučně k sobě a musíme se naučit lépe komunikovat. Všechna nedorozumění ve společnosti nevznikají na základě antagonistických rozporů, ale na základě komunikačním. A já si myslím, že právě takové kongresy mají sloužit k tomu, aby se lidé potkali, přátelsky si vyříkali určité senzitivní oblasti a našli racionální kompromis. Vývoj společnosti bez racionálních kompromisů neexistuje.

■ **Tím jste odpověděl i na druhou část otázky, co očekáváte od letošního setkání? Nebo byste ještě něco připojil?**

Očekávám, že tady sblížíme vzájemná stanoviska a že opět nastartujeme to, aby se obor choval v budoucnosti jednotně. Máme před možnou novou legislativní

úpravou, takže bych byl rád, kdyby i tady mohly vzniknout nové náměty, které bychom na ministerstvu zhodnotili a v případě, že by byly akceptovatelné, dali je i do návrhu nové legislativy.

■ **Moderování panelové diskuse jste si zvolil sám, nebo vám bylo nabídnuto?**

Jsem ve funkci, která k tomu vybízí, a protože jsem před několika lety dělal předsedu Společnosti pracovního lékařství, tak mám stále jakousi mravní povinnost k oboru, i když ve své funkci se mu už nemohu tak věnovat, jako jsem se mu věnoval dříve.

■ **Měl jste už možnost jako turista poznat zdejší okolí?**

Zapomněl jsem si čelovku (*smích*), protože jsem přijel včera v půl 11. večer, takže bych tady stejně nemohl běhat po kopcích v noci. Ne, bohužel neměl. A ani profesionální čas mi nedovoluje, abych tu zítra zůstal a třeba si vzal kolo. Ale už jsem jednou vašemu generálnímu řediteli slíbil, vyjde-li mi čas, vezmu svou rodinu a určitě tu strávíme 2-3 dny. A čím jsem starší, tak to musím co nejdříve splnit, protože můj organismus to potřebuje.

Marta KOZÁNKOVÁ

Ukázka dobré spolupráce privátního a státního sektoru

Mezi pozvanými hosty při otevření Alexandrie byl i statutární náměstek hejtmana Zlínského kraje Libor Lukáš, kterého jsem se zeptala.

■ **Co říkáte jako bývalý předseda Výboru Regionální Morava, který rozhodoval o přijetí evropské dotace pro tuto investici, její realizaci?**

Především vyslovuji velkou radost nad tím, že je toto dílo, které bylo jedním z desítek projektů, které se posuzovaly, úspěšné. Mně se výsledný efekt velmi líbí, zvýší nám atraktivitu území, zvýší i možnosti pro Lázně Luhačovice, aby mohly nabídnout super špičkové zařízení. S kolegy jsem debatoval a říkal jsem, že člověk musí hodně cestovat po světě, aby objevil obdobnou kvalitu lázeňského hotelu, který má takovou vybavenost, kvalitu služeb, ale i architekturu. Viděl jsem už spoustu věcí a tohle patří mezi unikáty a člověk by musel hledat poměrně komplikovaně, kde by něco podobného ve světě objevil, a to nemyslím jenom v Evropě, ale i ve světě. Udělali jsme velmi dobře, že jsme koncentrovali zdroje do lokalit, které měly rozvojový potenciál a byl jsem mnohdy kritizován za to, že jsme nenabídli podobné projekty v každé z 305 obcí a měst Zlínského

ho kraje. Věděl jsem, že mám-li docílit určitého efektu z množství peněz, kterých nebylo nekonečné množství, ale bylo jen malým zmkem do mozaiky makroekonomického rozvoje regionu, že Luhačovice mají velký potenciál. A proto jsme podpořili nejen tento hotel, ale celou řadu dalších projektů jak do infrastruktury, abychom sem mohli přijet, měli kde parkovat, mohli se procházet např. kolem Luhačovické přehrady, měli se kde koupat a sportovat, takže jsme celé léta vytvářeli podmínky pro to, aby město Luhačovice a všichni podnikatelé, kteří tady dělají byznys a lázeňství, měli možnost se zapojit do dělby práce. A jeví se mi, že jsme vyprovokovali velký investiční boom v celém Luhačovickém Zálesí a nejenom, že jsme veřejné peníze, tedy evropské, krajské a státní peníze dávali do této lokality, ale probudili jsme i podnikatele, kteří to obrovsky využili a objekt hotelu Alexandria je názornou ukázkou dobré spolupráce mezi privátním sektorem a mezi představiteli veřejné správy.

■ **Jste tedy spokojený s vynaloženou investicí?**

Ředitelka právě otevřeného hotelu Alexandria Miloslava Fialová se věnovala hostům – na snímku s Martinem Tesaříkem, olomouckým hejtmánem, (vlevo) a statutárním náměstkem zlínského hejtmána Liborem Lukášem

Určitě ano. Každý, kdo sem přijde, musí uznat nejen řemeslnou zručnost těch, kteří tady 2 roky pracovali, trvalo to poměrně dlouho, ale že výsledek je unikátní a bude dobrou značkou pro Luhačovice a vhodným místem pro lázeňskou, ale i poznávací turistiku. Jsem velmi spokojený a přál bych si, aby tady bylo co

možná nejvíce spokojených klientů, kteří sem přijedou si opečovávat své zdraví a taky, aby zde všichni zaměstnanci přistupovali k tomuto zařízení s největším umem a pílí, protože spokojený, najezený a relaxovaný klient se vrací a šíří svou zkušenost svým blízkým, známým i spolupracovníkům. (Pokračování na str. 6)

Stavíme na výjimečnosti a komplexních službách

Ředitelkou nově otevřeného spa a wellness hotelu Alexandria je Ing. Miloslava Fialová, která své řídicí schopnosti prokázala již jako ředitelka hotelu Dům Bedřicha Smetany a LH Jurkovičův dům, kde využila svých znalostí z vysoké školy hotelové.

■ **Co je nejdůležitější při zavádění nového wellness hotelu?**

Na zavádění každého hotelu je důležité personální obsazení a zvládnutí veškerých postupů při poskytování služeb. Je proto nutné mít tým odborníků, který dokáže dobře vést jednotlivé úseky a sledovat, aby veškeré podané služby byly na odpovídající úrovni. Naučit nové zaměstnance poskytovat kvalitní služby je velice důležité a není to jednoduché.

■ **Jak jste vybírala personál? A kolik ho již máte?**

Vzhledem k předchozím zkušenostem jsem si vybrala do svého týmu pracovníky, které jsem dobře znala a o nichž jsem věděla, že se na ně mohu spolehnout jak profesně, tak lidsky. Téměř všichni moji vedoucí jednotlivých hotelových úseků byli součástí mého bývalého týmu. Tito lidé jsou mou největší oporou. Ale nejsou to pouze vedoucí pracovníci, kteří mají chuť začít se mnou něco nového, ale i další pracovníci, jež přešli z jiných hospodářských středisek. Více než polovinu personálu budeme ještě hledat či jsme ho už našli a budeme dle obsazenosti hotelu postupně přijímat.

■ **Čím se Alexandria odlišuje od ostatních našich a dalších zdejších hotelů? Na čem hodláte vybudovat její odlišnost?**

Na naprostou komplexních službách jak v oblasti ubytování, tak i stravování, stejně jako lázeňství typu medi-wellness. Právě wellness aktivity přinášejí hotelu

svoji výjimečnost. Originální bazén v římském stylu, whirlpool, několik druhů parních lázní, sauna a mimořádné prostředí pro podávání relaxačních procedur hosty jistě zaujme. Nebude chybět ani salon krásy pro ženy i muže. Dále gastronomie by zde měla být na vysoké úrovni, a to nejen pro hotelové hosty, ale i v provozech otevřených veřejnosti, jako je francouzská restaurace, lobby bar a noční klub. Noční klub měl v Alexandrii svoji tradici založenou na kvalitní živé hudbě, se kterou byla spojena velmi dobrá zábava. Pamatuji si, že mužům bez saka byl vstup zakázán. Věříme, že se nám tradice podaří oživit i přes to, že jsou již veškeré prostory nekuřácké.

■ **Na co se kromě nočního klubu naváže z původní Alexandrie?**

Alexandrie byla také vyhlášena francouzskou restaurací a my bychom chtěli navázat na tuto tradici. Dohotovování a porcování pokrmů u stolu před hostem, flambování, služby someliera apod. gastronomii ozvláštňují a hosté se jen zřídka s těmito službami setkají. Přáli bychom si, aby zde hosté našli výjimečný zážitek, který by si přáli opakovat, a aby, až budou odcházet, měli pocit, že jejich peníze byly dobře investovány.

■ **A co bude nového?**

Úplnou obnovou a modernizací ubytovací části, restaurací a ostatních prostor prošla původní budova hotelu Alexandrie. Vrátila tomuto domu jeho noblesu, vlídnost a atmosféru příjemného kulturního prostředí. Na místě původní ubytovací

přístavby ze 60. let vyrostl nový stylový ubytovací objekt, kde hosté naleznou nejen komfortní ubytování, ale zejména spa a wellness centrum. V této části nebude chybět ani ordinace lékaře pro poradenské služby a perfektně vybavené fitness. Zde počítáme se službami trenéra a cvičitele pro skupinové pohybové aktivity. Věříme, že si zde každý najde to, co mu přináší relaxaci a pohodu.

■ **Kromě hotelovým hostům bude tedy přístupná i veřejnosti.**

Veřejnosti bude přístupná francouzská restaurace, noční klub, lobby bar a všechny

Foto - Zeleněk Němec

Livia Klausová se o interiér zrekonstruované i nově přistavěné Alexandrie živě zajímala, na snímku hovoří s Josefem Krůželem a Miloslavou Fialovou

prostory wellness centra. Klientelu budou tvořit hosté zde ubytovaní na pobytech různé délky, ale také hosté v restauracích, denním baru a nočním klubu. Chtěli bychom dosáhnout toho, aby návštěva Alexandrie byla pro naše hosty zážitkem.

■ **Alexandrie byla v minulosti vyhlášena tím, že se zde pořádaly svatby a slavnostní pohoštění pro různé příležitosti. Bude tomu tak i nadále?**

Ano. Počítáme se všemi akcemi, které bude vhodné uspořádat a zajistit v prostředí Alexandrie – svatby, rauty, recepcie, společenská a rodinná setkání, školení, firemní akce a další.

■ **Bude vše ve vlastní režii, nebo se přistoupí k pronájmu?**

Vše bude provozovat akciová společnost Lázně Luhačovice.

■ **A jak bude Alexandria získávat hosty?**

V akciové společnosti Lázně Luhačovice pracuje velmi aktivní oddělení marketingu a prodeje, ale z vlastní zkušenosti vím, že nejlepší reklamou jsou perfektně odvedené služby. A proto se budeme řídit heslem: Budete-li v Alexandrii spokojeni, řekněte to svým přátelům a známým.

LL

Evropská unie
Evropský fond pro regionální rozvoj
Partner pro váš rozvoj

Jeden z největších projektů...

(Pokračování ze str. 2)

■ **Znal jste předešlou Alexandrii příp. francouzskou restauraci?**

Měli jsme zde několik akcí, kdy se Zlínský kraj chtěl hostům ze zahraničí pochlubit tím, že umí vytvořit pohostinné prostředí a díky Lázním Luhačovice a Alexandrii se nám to dařilo. Ale rozuměli jsme touze posunout dál kvalitu, nabídnout vyšší úroveň. Chyběla nám, když při probíhající rekonstrukci nebyla k dispozici, určitě bude pro tyto účely dále využívána. Na druhou stranu Luhačovice mají co nabídnout, takže se dostalo i na další projekty.

■ **Pan hejtman Tesařík mi prozradil, že byste chtěli zdejší nabídku vyzkoušet.**

Máme vymyšlené překvapení, které nebudeme časově omezovat, ale něco pro

manželky chystáme a budeme oba rádi dělat bodyguardy.

■ **A vaše slovo na závěr?**

Využívám toho, abych všem poděkoval, kteří se jakýmkoliv způsobem zasloužili na tomto díle. Popřál bych rád personálu, který se bude o hosty starat, aby ho to bavilo, aby měl z práce radost a aby podmínky, které se tu vytvořily, ho uspokojovaly pro dobrý perfektní výkon. A hostům, kteří přijdou, aby jejich očekávání poskytnutí perfektních služeb bylo beze zbytku naplněno a odcházeli maximálně spokojeni a šířili naše lázeňství a naši pohostinnost a přátelství našich lidí po celém světě. Aby se o našem kraji zmiňovali, protože je to kraj, kde je krásně, i když je škaredě.

Marta KOZÁNKOVÁ

ALEXANDRIA
 Spa & Wellness hotel

pátek 31. prosince 2010 od 19.00 hodin
 ALEXANDRIA**** Spa & Wellness hotel
Vás zve do luxusního prostředí nově zrekonstruovaného nočního klubu na tradiční

SILVESTROVSKOU OSLAVU
VSTUPU DO NOVÉHO ROKU 2011

K tanci a poslechu hraje skupina JAM MIROS

VSTUPNÉ: 1 300 Kč

V ceně vstupenky welcome drink, slavnostní večeře a studená večeře podávána rautovým způsobem.

REZERVACE A PRODEJ VSTUPENEK:
 ALEXANDRIA**** Spa & Wellness hotel
 Telefon: 577 120 700, e-mail: alexandria@lazneluhaovice.cz

K dokonalému provozu a kvalitním službám

V říjnu proběhla ve Společenském domě v Luhačovicích 5. roadshow Asociace hotelů a restaurací ČR (AHR ČR), které se zúčastnilo na 80 zájemců z řad členů krajské sekce asociace, ale také dalších hoteliérů a restaurátorů z Luhačovic a Zlínského kraje. Setkání řídil Ing. Václav Stárek, generální sekretář a od valné hromady z 25. listopadu prezident AHR ČR, jehož jsem se v polední přestávce zeptala:

■ Můžete charakterizovat roadshow v Luhačovicích a proč se zde pořádá?

Asociace hotelů a restaurací pořádá roadshow každým rokem se stejným programem po celé ČR. Tato je 8. a letos poslední. A ve Zlínském kraji proto, že je důležitý z pohledu cestovního ruchu, ať už pro lázeňství, nebo pro firemní hosty, zákazníky a turisty, jimž má co nabídnout. Zveme na ni podnikatele, kteří mají co do činění s oborem jako provozovatelé restaurací, hotelů nebo lázeňských zařízení. Téma letošního roadshow bylo Dokonalý provoz a kvalitní služeb. Jsme zároveň rádi, že na ni můžeme zvát nejen naše členy, ale i podnikatele, kteří členy nejsou a mají tak jednou za rok příležitost seznámit se s tím, co se v asociaci děje. Jinak má AHR již přes 1 000 členů a reprezentuje tak více než 1/3 ubytovací kapacity hotelů v ČR a téměř 60 000 míst u stolu. Je také dlouhodobě reprezentantem oboru v EU, protože je členem HOTREC, což je evropské sdružení hoteliérů a restaurátorů, které zastřešuje všechny evropské asociace zabývající se hotelnictvím a gastronomií.

■ Jak se v roadshow odráží – zaznělo zde např., že dochází ke sblížení 3 a 4hvězdičkových hotelů – současná ekonomická krize, kdy zaznamenal cestovní ruch propad?

Není to však jen hospodářskou krizí. Zdejší prezentace KPMG ukázala, jak prudce vzrostly ubytovací kapacity v ČR a proti tomu stál loňský pokles v přenocování. Není to tedy jen otázka krize, ale také otázka vysoké ubytovací kapacity, která až do r. 2009 rostla, což se

promítlo i do cen, jež jsou někdy slepě snižovány, aniž by si podnikatelé uvědomili, že bude-li trend pokračovat, nebudou mít naději na přežití. Přišli jsme s tím, abychom jednak ukázali čísla, jak to v realu vypadá, a také abychom řekli, že pokud se má někdo uplatnit, musí být jiný než ostatní a musí mít možnost cenu udržet. Tu bude mít možnost dle našeho názoru udržet pouze tehdy, bude-li poskytovat kvalitní služby a v dostatečné šíři, tzn., že budou diferenciovány, a pokud se bude i on sám snažit něčím odlišit. Jako příklad zde zaznělo téma ekologie. Dále budeme hovořit o klasifikaci ubytovacích zařízení, která je již evropská. Od letošního roku založily hotelové asociace 7 států EU Hotelstars Union a dohodly se na společném klasifikačním systému. U zařízení, jež nese tento certifikát, garantujeme určitou vybavenost a kvalitu, která je stejná jako např. v Rakousku nebo Německu. Což pro ubytovací zařízení může mít význam z pohledu zviditelnění a podání zprávy zákazníkovi, že se snaží o transparentní a kvalitní služby.

■ Dotkli jste se i vybírání autorských poplatků při využívání TV přijímačů v hotelových provozech. Přislíbili jste jednání na ministerstvu kultury.

Otázku autorských práv řešíme již dlouhá léta. Snažíme se najít společnou cestu, která by byla spravedlivá pro obě strany. Nemůžeme se smířit s tím, že jsou nám jednostranně kladeny podmínky, aniž bychom měli možnost se k poplatkům vyjádřit. Trváme na tom, aby byl dodržen autorský zákon v tom smyslu, že bychom

chtěli pouze 1 kolektivního správce, který bude uzavírat smlouvy. V současnosti jsou tři a podnikatelé se v tom těžko orientují, takže to je jeden důvod. A druhou věcí je, že nám připadá nesmyslné, abychom platili za pokoje, které nejsou obsazeny, protože není možné, aby tam bylo autorské dílo použito, byť to zákon přímo nezmiňuje. O těchto dvou záležitostech diskutujeme, s OSA jsme v jednání o uzavření smlouvy, Intergram nepro-

jevil ochotu s námi jednat, takže jsme si vzali plné moci od našich členů a zastupujeme je. V novele autorského zákona by měla být větší transparentnost z pohledu uživatele a také vyjádřena možnost, pokud je to dohoda 2 stran, tak co se stane, když se nedohodnou. V současnosti nemáme možnost říct, my od vás tu licenci nekoupíme, protože televizory na pokoji pro zákazníky mít musíme.

Marta KOZÁNKOVÁ

Impozantní bazén udělal při prohlídce dojem i na Livii Klausovou a její doprovod

Ukázka dobré spolupráce...

(Pokračování ze str. 4)

A myslím si, že je to výzva pro projektanty, stavitelích a technících, kteří dali tohle dílo s péčí dohromady, pro zaměstnance v provozu, kteří by láskou k práci měli prokázat, že v tomhle krásném domě se poskytuje kvalitní služba, a ta musí být trvalá. Takže všichni zaměstnanci by si nejen měli vážit toho, že budou v krásném domě poskytovat služby, ale měli by dbát na to, aby všichni ti, kterým ty služby budou poskytovat, se vraceli právě proto, že byli velice spokojeni s tím, jak zde lidé dokáží pracovat a jaké služby nabízet.

■ Byl jste v minulosti hostem Alexandrie, ale i soukromě?

Měl jsem tu spoustu oficiálních akcí. Ale také jako mladý kluk jsem sem chodil do nočního klubu a vím, že když už bylo všude zavřeno, tak v Áčku v Luhačovicích bylo otevřeno a do ranního kuropení se dal strávit čas, protože v té době mnoho takových míst nebylo. A v posledních 15-20 letech jsem zdejší francouzskou restauraci využíval i soukromě k rodinným oslavám, k setkání se známými, protože služby zde byly nejen na úrovni, ale styl 30. let byl unikátní a nemyslím si, že by taková francouzská restaurace někde jinde byla. Máme řadu jiných krásných restaurací s perfektní gastronomií a taky moderních, dobová je pouze v Áčku v Luhačovicích.

■ Počítáte, že se stanete někdy hostem Alexandrie?

Určitě ano, protože jsem saunový typ a wellness centrum, které je zde vybudované, je úžasné. Všechny provozy, které jsem měl možnost si prohlédnout, jsou krásně architektonicky vyřešené, tak se již těším, že jednou překvapím recepční a objedná si zde ubytování minimálně na víkend, abych se podíval, jak funguje provoz, protože stavitelé dokáží postavit krásné věci, ale ruku v ruce s tím je třeba poskytovat kvalitní služby. Podobné komplexy rád vyhledávám, nedávno jsem navštívil jeden z nich v Maďarsku, snažím se, když mám alespoň chvíli, opečovávat své zdraví, takže pobyt v Luhačovicích a Alexandrii bude patřit mezi mé priority, kde bych chtěl strávit minimálně víkend. **MK**

Volební výsledky a vedení města v Luhačovicích

V říjnových komunálních volbách se k volebním urnám dostavilo v Luhačovicích 51,52 % voličů. Do 21členného zastupitelstva postoupili vítězni kandidáti 7 stran. První příčku zaujala ČSSD, která zde získala 21,03 %, tj. 5 mandátů. Druhé místo uhájila ODS s 18,71 % a 4 mandáty. Třetí pozici obsadila KDU-ČSL s 15,18 % a získala 3 mandáty, podobně jako 4. TOP 09 s 11,45 % a stejným počtem mandátů. Páté místo obdrželi Nezávislí (Volba pro naše město) s 11,41 % a 2 mandáty, obdobně Luhačovičtí nezávislí s 9,37 %, rovněž 2 mandáty. A stejný počet mandátů jako 2 předchozí uskupení získala v pořadí 7. KSČM s 8,40 %. Kandidující Věci

veřejně nepřekročily 5% hranici, takže nezískaly žádný mandát. Největší počet hlasů (817) získal starosta František Hubáček, následován těsně místostarostou Romanem Leblochem (800). Senátní volby se tentokrát v Luhačovicích nekonaly.

Na listopadovém ustavujícím zasedání nově zvoleného zastupitelstva byl ve funkci starosty potvrzen František Hubáček (ODS), místostarostkou se nově stala Marie Semelová (ČSSD), zatímco její předchůdce a stranický kolega Roman Lebloch zůstane ředitelem základní školy a členem 7členné rady města, kde dále zasedli Eva Tomalová (ČSSD), Tomáš Mejzlík (ODS), Karel Zicha (KDU-ČSL) a Martin Ležák (TOP 09). **re**

Luhačovice jsou pro nás oáza

Mgr. art. Helena Jurasovová (1933), vnučka lázeňského lékaře MUDr. Pavla Blaha (který v Luhačovicích působil v lázeňských sezonách 1901 až 1919) a dcera operního zpěváka dr. Janka Blaha, přijela do Luhačovic při jarní slavnosti Otevírání pramenů společně s lidovou hudbou bratří Wimmerů z Bratislavy. Po skončení programu Moravským chodníčkem za slovenskou písničkou jsem se zakladatelky dětského folklorního souboru Vienok zeptala.

■ **Jak jste přišla na nápad zkomponovat tento pořad?**

Nejdříve jsem podle zeměpisné mapy nastudovala ten chodníček. Víte, jezdili jsme do Sudoměřic a do Petrova na první folklorní slavnosti, které se pak přesunuly do Strážnice. Tehdy jsem ještě netušila, že se budu folklorem intenzivně zabývat. Moji rodiče byli oba velcí zpěváci a můj bratr byl také výborný zpěvák. Já jsem však začala zpívat později, původní profesí jsem taneční pedagog. A v dnešním programu jsem chtěla jít po této trase a vrátit se zpět. Vzpomněli jsme Sudoměřice, potom *Zaleť sokol, bílý vták*, tu znají myslím i v Čechách a na Moravě a zpívá se také na skalických svatbách. Národopis Skalice je mi nejbližší, neboť jsem tam od dětství trávila prázdniny. Zpočátku jsem uvažovala o doprovodu harmonikáře, ale pak jsem oslovila tyto mladé muzikanty z Bratislavy, aby se spojilo mládí se stářím a vzájemně jsme se ovlivnili. Zpívala jsem dnes trochu baladické písně. Vzpomínám si, jak jsem vozila tátu v 70. letech po dědinách, nahrávali jsme lidové písně

na magnetofon a doma jsme je pak zpracovávali, což nás velmi sblížilo. A celou rodinu, také moje dcera se věnuje folkloru a rovněž 5 z mých 6 vnučat působí ve Vienku. Vloni byl náš Vienok, který už má přes 40 roků, tady v Luhačovicích a letos byl zdejší soubor v Bratislavě.

■ **Takže vám pozvání do Luhačovic přišlo vhod?**

Ano, přijala jsem ho velmi ráda. Mám i knížku od prof. Václavíka a znám i paní Haluzovou. A nejsem tu poprvé, několikrát jsem tu byla před lety na léčení a moc mi to prospělo, také si od té doby kupuji Vincentku. Navštívila jsem Luhačovice i s mým mužem, kterému se tu také velmi líbilo, bohužel už nežije. Rovněž s mými dcerami jsme tu byly, Luhačovice jsou pro nás oáza. Jsou útulné, ty hory okolo a tím, že sem jezdil Leoš Janáček, jsou nám velice blízké.

■ **Luhačovická tradice se ve vaší rodině datuje od vašeho prastrýce a hlavně dědečka, který zde působil jako lázeňský lékař.**

Toho jsem už nezažila, ale ten odkaz ve mně je. Zdědila jsem to také po své

babičce, která zase zakládala vyšivačské družstvo. Svěho muže si moc neužila, protože byl i v Americe, staral se, aby se vybuodoval skalický kulturní dům. A v létě byl zase jako lékař tady, také byl poslancem v uherském sněmu, bojoval za Slováky. Dnes bohužel není uznávaný, Slováci říkají, že byl Čechoslovák. A to mě mrzí, proto jsem sem chtěla přijet.

■ **Vymyslela jste si pohotově i písničku.**

To je písnička skalická, ze zpěvníku mého bratra Janka Blaha: *Zahrajte mi tu, sudoměřickou*, což je první vesnice na rozhraní Slovenska a Moravy. Zpívám ji tak, že jsem si další verš vymyslela: *Zahrajte mi tu, třeba skalickou*, aby bylo napojení. *Ve Skalici na rynečku sekají sa o babičku* (to je o mně), *ktorá měla sukňu zelenú*. A 3. verš *Zahrajte mi tu, luhačovickú, Vincentka je dobrá voda, žádná sa ji nevyrovná, nalejte mi tu, luhačovickú*.

(Pokračování na str. 8)

Foto – Zdeněk Němec
Zajímavé bylo nahlédnout do jednotlivých pokojů, obdiv sklidilo rovněž apartmá Alexandrie

Představujeme Vám vedoucí pracovníky Alexandrie

Martina Valášková,

vedoucí recepce a ubytovacích služeb. Rodačka z Uherského Brodu vystudovala v r. 2002 SOŠ – obor hotelnictví a turismus v Uherském Hradišti, poté získala 3letým studiem na VOŠ – obor rozvoj a řízení regionální turistiky v Opavě v r. 2005 titul DiS. Pracovní kariéru zahájila v témže roce v Lázních Luhačovice, a. s., jako recepční v hotelu Jestřábí, Jurkovičův dům a Dům Bedřicha Smetany, kde se stala vedoucí recepce. Do Alexandrie přišla proto, že zde získá nové zkušenosti, láká ji tím, že se vše buduje od začátku. Očekává, že sem bude přijíždět mladší klientela, která vyhledává krátkodobé víkendové pobyty zaměřené na relaxaci. Na současnou nabídku komplexních služeb budou podle ní zvědaví někdejší znalci bývalé Alexandrie, budou srovnávat a ona věří, že je s týmem spolupracovníků získají jako své pravidelné hosty.

Zuzana Turzová, vedoucí spa a wellness centra. Pochází z Dubnice nad Váhem. Vystudovala Střední zdravotnic-

kou školu – obor fyzioterapeut v Banské Bystrici v r. 1989. S odbornou praxí nastoupila v r. 2003 jako fyzioterapeutka do LH Jurkovičův dům a stala se vedoucí jeho balneoprovozu. Postupně si zvyšovala kvalifikaci absolvováním kursů jako masáž lávovými kameny, aquaerobic, neinvazivní laserové terapie, baňkování apod. Přejel do Alexandrie, kde bude mít na starosti mnohem větší wellness centrum s řadou nových procedur a i početnější tým spolupracovníků, chápe jako výzvu. Víta, že je u rozjezdu hotelu, který má jiný koncept, hostům bude poskytovat exkluzivní procedury s větším zaměřením na relaxaci. A ti zde hýčkáni při komplexních službách budou moci zažívat pocit dovolené.

Jaroslav Jelínek,

vedoucí stravovacích služeb (F & B manažer), si k hotelu Alexandria nemusí citový vztah teprve vytvářet, má jej totiž 16 lety prověřený, poněvadž jako jediný pracovník se vrací na původní působiště. Rodák z Třebíče se vyučil číšníkem v SOU potravinářském v Brně, kde získal také odbornou praxi. V r. 1983 přijal nabídku tehdejšího IH Alexandria v Luhačovicích, který splňoval jeho

požadavky krásné restaurace, kde si mohl s hostem pohrát. Již se těší, jak se všemi spolupracovníky (plánovaných 12 číšníků, 6 kuchařů, 3 pomocnice v kuchyni, 1 stravovací hospodyně) přivítá první návštěvníky ve francouzské i hotelové restauraci, lobby baru či nočním klubu, aby tak navázali na někdejší slávu a lesk Alexandrie. Doufá, že s připraveným bohatým jídelním lístkem, zážitkovou gastronomií a příznivými cenami budou mít hostům co nabídnout.

Jitka Boráňová,

naposledy šéfkuchařka Jurkovičova domu, přešla i s kolegou Jiřím Kubáněm jako šéfkuchařka do mnohem větší a nejmodernější techniky vybavené kuchyně Alexandrie. Pochází z Bohuslavic u Zlína, kuchařkou se vyučila pro R a J ve Zlíně a brzy šéfovala kuchyním několika stravovacích zařízení v Luhačovicích vč. Jurkovičova domu v Lázních Luhačovice, a. s. Svou kvalifikaci si zvýšila absolvováním kursů studené kuchyně, tlakového vaření a F & B manažer. Na plný provoz v Alexandrii se těší a je připravena do toho dát všechny své síly i s kolegy. Je nadšená, že má v hotelové kuchyni k dispozici indukční sporák, tla-

kovou pánev či přístroj na vakuování potravin. Pro budoucí hosty plánují ozvláštnění nabídky dnem slovenské, ruské, francouzské či italské kuchyně a počítají také s přípravou svatebních hostin, rautů, banketů apod.

Vladislav Závada,

provazní manažer, zná hotel Alexandria dokonale, poněvadž zde od července 2008 až do října 2010 prováděl stavební dozor.

Pochází z Neubuze u Slušovic. Vystudoval 4letou SPŠ stavební ve Zlíně a má bohatou odbornou praxi. Od listopadu již jako zaměstnanec Lázní Luhačovice, a. s., zabezpečuje technický provoz hotelu Alexandria vč. údržby a řešení provozních záležitostí (počítáje v to i reklamace v rozjezdu). Je pyšný na to, že je navržena podle nejnovějších trendů od vybavení vzduchotechnikou přes vytápění, osvětlení, chlazení, klimatizaci až po bazénovou technologii. Navíc je hotel úsporný, má dokonale nastavené měření a regulace, je bezpečný (nejen protipožární), objekt je vybaven kamerovým systémem ovládaným z recepce. A líbí se mu i po stránce designu, využívá přírodních materiálů: kamene, kůže, vlny v kobercích atd. **MK**

Vybíráme z redakční pošty

Naši milí čtenáři, k velmi příjemným povinnostem patří vždy probírání denní poštou, která je nejbohatší a nejradostnější (a jistě nejen pro nás) v době předvánoční. Ve Vašich dopisech, ale nejčastěji na pohlednicích či korespondenčních lístcích nejčastěji sdělujete kromě vyluštěné tajenky z křížovky v doušce (P. S.) své bezprostřední dojmy z právě přečteného čísla Lázeňských listů. Dočítáme se tak o Vašich názorech, které nám často sdělujete také již prostřednictvím elektronické pošty (v e-mailech) a jež jsou pro nás cennou zpětnou vazbou. Vybíráme několik z nich a těšíme se na všechny další v příštím roce, za něž již dnes děkujeme. Vaše redakce

14. prosince

Děkuji za Rozhovory na kolonádě, které jsem od Vás dostala za vyluštění křížovky. Mám z knížky radost. Jednak je mi milé vše, co souvisí s Luhačovicemi, když už je teď nenavštěvují tak často jako dřív, jednak mám ráda rozhovory s lidmi, kteří umějí a mají co říci, ať v tisku, rádiu nebo TV.

Eliška Nováková, Praha

15. prosince

Právě jsem přečetla celé číslo 8 Vašich Lázeňských listů a ihned posílám předplatné na další rok. Také připojuji vyluštění Vaší křížovky, na kterou jsem se dostala až po zažití všech článků. Srdečně Vás všechny v redakci zdraví a šťastný nový rok přeje

Vlasta Kavanová, Ostrava (79 let)

11. ledna

Přečetla jsem s velkým zájmem 1. číslo LL a musím Vám opět poděkovat. Byla jsem díky jeho obsahu ve "středu dění", vím, co se v tom nádherném koutu Moravy dělo a vím, na co se mohu při svém dalším pobytu těšit. Příkláním se ke všem pochvalám, které na adresu zaměstnanců Lázní odezvěly. Jezdím do Luhačovic pravidelně už od r. 1987 a vždy jsem byla maximálně spokojena. Luhačovickým procedurám děkuji za to, že byly minimalizované mé problémy s hlasivkami. Hlas mne živil, byla to pro mne tedy priorita. Ale mimořádně ráda se vracím i teď, kdy už hlas tolik nepotřebuji. Naprostá většina personálu je ochotná, usměvavá, vstřícná. Do nepohostinného prostředí bych se jistě (a nejen já) každoročně nevracela. Souhlasím, že je tu přímo domácká atmosféra, aspoň já do Luhačovic jezdím jako domů a absolutně si neumím představit, že bych tam některé léto nepřišla. Lázně jsou každoročně krásnější a krásnější, nabídka všech lázeňských aktivit se stále vylepšuje.

Zdeňka Keltošová, Bratislava

18. ledna

Jsem velmi ráda, že jsem byla vyloučena ze všech luštětel LL v r. 2009. Publikace o Luhačovicích je velmi zdařilá a připomíná nám příjemné dny strávené v lázeňském městě. Vaše Lázeňské listy odebírám již několik let a díky nim jsme kontinuálně spojeni s děním u Vás. Křížovkami se snažím bystřit mozek a výhru jsem získala poprvé, čímž jsem velmi potěšena. Lázně Luhačovice jsme si velmi oblíbili. Každým rokem jezdíme s přáteli, tj. 16-20 osob v penziji-

ním věku, na minimálně týdenní pobyt upevnit si své tělesné i duševní zdraví. Pobyt v lázních nám zajišťuje CK Pressburg a jsme s jejich, stejně jako s Vašimi službami velmi spokojeni. Letos se opět s celou skupinou těšíme na březnový pobyt. **Marie Utíkalová, Český Těšín**

P. S.

Váš časopis je velmi zajímavý a čtivý a pobyt v Luhačovicích se mi moc líbil. **Jan Bína, Brno**

7. května

Objednávám si předplatné Lázeňských listů, protože si chci o svých milých Luhačovicích číst také doma. Poprvé jsem Luhačovice navštívila v r. 1970, což je už 40 let. Tehdy mi bylo krásných 30, teď před měsícem již 70 let. Ale pořád sem jezdím se stejnou chutí a radostí. Bylo to tehdy na doporučení známých a nikdy jsem nelitovala. I když to nebylo každý rok, ale jakmile to jen šlo, přijela jsem. Kolikrát jsem se smála, že bych tu měla mít domovské právo, a to proto, co známých mě tu vždy vítalo: Tož vítajte, to umíte jen tady na Moravě. Bohužel jich už několik odešlo jako sestřička Helena Gerlichová. Jezdila jsem ještě do starého Palace, teď do nového, to je přece nádhery. A léčení též díky primářce Šabové bylo vždy perfektní. Odjíždím a budu zase rok vzpomínat a ani nevím, jestli zdraví dovolí to ještě zopakovat. Jinak se musím pochlubit, že díky svým pobytům jsem vyhrála v televizi soutěž, kde jsou stavby Dušana Jurkoviče.

Věra Tučková, Harrachov

31. května

Jsem pravidelný návštěvník Luhačovic a spokojený čtenář Lázeňských listů. Jsem již dlouho v seniorském věku, narodil jsem se v r. 1941 ve Zlíně, dětství a mládí jsem prožil v Uherském Brodě a po maturitě jsem odešel studovat do Prahy, kde jsem zakotvil. Rodnému kraji jsem zůstal věrný, jezdil jsem k mamince do Brodu a vždy jsem si zajel i do Luhačovic. Maminka zemřela v r. 1997, v Uherském Brodě žádné příbuzné nemám, ale do rodného kraje jezdím i nadále a ubytovávám se v Luhačovicích. Jezdím sem 2x ročně jako rekreatant, na jaře a na podzim. Se zájmem pozoruji, jak se Luhačovice mění, v něčem k lepšímu, v něčem bohužel k horšímu. Kupuji si zde vždy Lázeňské listy, a to jak aktuální číslo, tak všechna čísla minulá, pokud je seženu. Čtu v nich všechno od prvního do posledního písmene, a s jejich

obsahem jsem velmi spokojen. Nejvíce se mi líbí zajímavé rozhovory, které vedete se zajímavými lidmi. Souhlasím s JUDr. Marchalem, který v 8. č. loňského ročníku uvedl, že za 35 let, co jezdí do lázní, zaznamenal v Luhačovicích jediný negativní trend – nárůst automobilové dopravy. Totéž zjišťuji při svých pravidelných návštěvách i já. Na rozdíl od něj si myslím, že by s tím lázně a město měly něco udělat, jinak se jim to vymstí. **Ing. Jiří Pelant, Praha**

10. června

Po přečtení celých Lázeňských listů jsem se pustil do luštění křížovky a zde je tajenka. Lékař léčí, příroda uzdravuje. Výborný obsah Lázeňských listů si pochvaluje celá rodina, protože je zde vždy něco z historie, provozu, obnovy a novinek z lázní, tak i z kulturního života a přehled dalších pořadů. Děkujeme redakci a za rodinu Vás zdraví

Jiří Kavan, Ostrava

15. srpna

Spotěšením se při opakovaných pobytech vracím do Luhačovic na známá místa a hledám překvapení, co je kde nového. Překvapení je buď příjemné – letos např. ubytování ve Vile pod lipami, nebo naopak úbytek lesního porostu nad Lázeňským náměstím či vykáčené stromohadi u silnice nad Vltavou nikoho z lázeňských hostů nepotěší. Hlavní však je, že neubývá milých lidí, kteří nám náš pobyt zpřijemňují. Ať je to kolem ubytování, stravování nebo procedur či kultury. Ta je zde dlouhodobě na špičkové úrovni, náš pobyt se pravidelně kryje s Janáčkovým festivalem a Hudečkovou akade-

mií. A ještě k Lázeňským listům. Při svém pobytu si vždy několik dalších čísel předplatím. Doma si při jejich čtení vždy zavzpomínám. Když se předplatné vyčerpá, najdu si a čtu Lázeňské listy na internetu. Avšak to není ono, nemohu mít ten výtisk v ruce a listovat jím. Takže jen přehlednu aktuální informace a při dalším lázeňském pobytu si minulá čísla stejně dokoupím a přečtu. **Jarmila Řeháková, Klášterec nad Ohří**

8. září

Lázeňské listy č. 6 jsem po objednání v pořádku obdržela a do schránky se obálka krásně vešla, takže už nemusím hlídat pošťačku. Bylo to hezké počteníčko, přineslo mi vzpomínky na nedávne pěkné dny strávené v mých rodných Luhačovicích. Vyluštila jsem křížovku a už se těším na č. 7 příští měsíc. Děkuji za zaslání. **Jana Oslizlá, Brno**

6. října

Ráda bych poděkovala všem lidem, kteří mají srdce na svém místě a svoji práci dělají s láskou. Již 8 let jezdím do Luhačovic a vždy jsem moc spokojená. Vřelé díky patří především M. Kolaříkové z ubytovací kanceláře, která nikdy neřekla slovo neje. Za 25 let, co jsem každým rokem projela celou republiku, jsem se s takovou ochotou nikde nesetkala. Všem známým doporučuji pouze tyto lázně. Jsou finančně dostupné, je tu krásné okolí, kultura na každém rohu a den by tu měl trvat 26 hodin, aby se vše stihlo. Ráda čtu také Vaše Lázeňské listy po celý rok, kde je za málo peněz hodně informací pro všechny čtenáře.

Olga Teinzerová, Lišany

Luhačovice jsou pro nás...

(Pokračování ze str. 7)

A jistě víte, jak vznikaly lidové písně, neměly konkrétního autora, lidé je vyslechli, potom si je trochu pozměnili, a vznikaly tak další varianty. Však i Leoší Janáčkoví sem dovezli na jeho přání zpěvačku z okolí i s cimbálkou a on se inspiroval ke své opeře. Jenůfu i Kostelníčku v Její pastorkyni zpívala také moje matka. Zažívala jsem vrcholná období svých rodičů v divadle. Jinak vás zvu na Ženský zákon, který hrajeme záhorácky ve Slovenském národním divadle. Hrají v něm Turzonová, Královičová, Valentová, uvádíme ho už 14 let a zpíváme tam záhorácké písničky.

■ Vydala jste i knížku Janko Blaho ve vzpomínkách.

Nejsem spisovatelka, ale dostala jsem za ni stříbrnou medaili celoslovenského charakteru. Je v ní hodně o Luhačovicích, z ní jsem četla dnes večer báseň Adolfa Heyduka, která se hodí i na dnešek, jak se dějiny opakují, publikum se smálo, protože to pochopilo. A součástí knížky je i CD Zazpívej slavičku, kde je kromě písniček hodně doprovodného textu.

A řeknu vám nakonec, že mě moc mrzí, že Slovácká búda už neexistuje...

Marta KOZÁNKOVÁ

Petr Prouza: Spisovatel je velice osamělá řehole

Známý spisovatel Petr Prouza se letos v červnu zúčastnil 18. ročníku tvůrčího semináře Literární Luhačovice. Po besedě, která proběhla v místní městské knihovně za účasti jeho kolegů Václava Duška, Václava Suchého a Karla Miličky, jsem mu položila několik otázek.

■ Čím pro vás jsou Literární Luhačovice a pokolikáté se jich účastníte?

Představují již úctyhodnou tradici, byl jsem u jejich zrodu, účastnil jsem se prvních 4, pak jsem žil nějakou dobu mimo republiku, takže celkem jsem zde byl asi na 11. Je to pro nás mimořádná záležitost, protože pražští autoři (jsme všichni z Prahy) jezdí sem do Luhačovic s chutí a nadšením. Na zdejší tvůrčí semináře spojené s autorskými besedami a čtením, jichž se účastní studenti středních škol a zájemci o tvůrčí psaní z celé republiky. A během týdne se tu lektorsky vystřídají kolegové z Klubu českých spisovatelů, z nichž každý mluví o své oblasti např. o novinářské či publicistické práci, o poezii a tvorbě pro děti, já třeba o románu. Pro nás autory je zajímavé konfrontovat se zde s možnými následovníky.

■ Dnes jste měli besedu nejen s mladými lidmi, ale i pro širší veřejnost. Je pro vás důležitá zpětná vazba? Řekl jste, že spisovatel je sám.

Určitě ano. Spisovatel je velice osamělá řehole, píšete si sám pro sebe. Korektiv může být od blízké osoby, manželky anebo od někoho, komu věříte. Pak knížka vyjde a čekáte, co bude. Samozřejmě autor musí své knize věřit, jinak by ji asi nevydal. Recenze jsou zajímavé, ale důležitý je čtenář. Právě proto jezdím rád na besedy po knihovnách, kam přijdou lidé, kteří opravdu čtou a mají vaše dílo, což je na tom nejzajímavější, přečtené. A tam vám pokládají kuriózní, zajímavé i velice promyšlené dotazy a dochází ke konfrontaci autorského sdělení, zda jste se trefil, nebo netrefil. Každý chce tu výpověď přinést, v podobě románu, povídky, poezie a na besedě zažívá přímý kontakt se čtenářem. Existují také dopisy, ale lidé už čím dál méně píšou, takže kontakt na besedách je pro autora velice cenný.

■ Býváte spokojen s reakcí a přijetím vašeho díla? Očekáváte takové přijetí, anebo vás někdy i překvapí, co se dozvíte od čtenářů?

Někdy mě to i překvapí, někdy jsou i takové poznámky, kdy si říkám, že nevím, jestli vůbec četli mou knihu (*smích*). Vzpomněl bych, že jsem vydal román *Život střídá smrt*, který měl mimořádný ohlas. Už bych nikdy takový román nechtěl napsat, protože jsem popisoval bohužel vlastní zkušenost, kdy mně umírala 4 roky má první žena na leukémii, a na tuto knihu byl ohlas největší. Vyšla celkem v 5 vydáních v nákladu asi 180 tisíc výtisků. Poprvé v r. 1983 nebo 84 a naposledy v r. 2002. A na ni mně chodily dopisy, kdy mi psali čtenáři mého věku, ale i mladší či trochu starší, protože je zaujal autentický příběh. Já jsem nena-

Foto – Marta Kozánková

Spisovatel Petr Prouza přiznává, že do Luhačovic jezdí moc rád

psal doslova příběh svůj a své ženy, ale přece jen inspirace byla dost autentická, takže tehdy mě čtenáři oslovovali nejvíc. Lidé, kteří prožívali stejný osud nebo hodně podobný, kterým snad má kniha i pomohla či je trochu orientovala, jak mi často říkali. Takže to bylo vrcholné souznění autora se čtenářem, i když bych ho nechtěl opakovat. Před 2 roky jsem vydal román *Ctitelé katastrof a Hitlerova tužka*, který se částečně odehrává ve Finsku, kde jsem prožil 4,5 roku, a ta vyvolala zajímavé dotazy jiného typu např. na finskou mentalitu apod. Viděl jsem, že ji lidé čtou, takže jsem byl také spokojený s ohlasy na ni.

■ Takže o knihách přemýšleli.

Ano, přemýšleli o nich, a proto vznášeli dotazy, kterými mě až překvapovali. Mám tu s sebou povídkovou knížku s názvem *Tiché krutosti lásky*, což myslím hodně říká. Snažím se v ní mapovat podoby lásky od dětských předškolních, školních, jinošských, pak v dospělosti až k poněkud výstředním podobám lásky. Takže to jsou také zajímavé diskuse. A když už se takhle chlubím, na obálku mi napsal po 40 letech Milan Kundera, který mi na mou povídkovou prvotinu *Holky a hřbitov* napsal sám od sebe, kdy jsme se ani neznali, pochvalnou záložku, kterou teď v krátké formě zopakoval. Takže to mě taky potěšilo.

■ Znáte se Milanem Kunderou osobně?

Znám Milana osobně dlouho, spočítali jsme si, že je to už 42 let. Stýkali jsme se, dokud žil tady, hodně, a teď jsem za ním byl několikrát v Paříži. Pravidelně tak jednou do měsíce mi volá a bavíme se o všem možném, takže je to setrvalý, pro mě velice vzácný a cenný vztah.

■ Patříte tak k malé hrstce lidí, s níž zůstal v kontaktu, protože se jinak uzavřel před českou veřejností. Proč?

Je to naprosto uzounký okruh lidí, já ani nesmím nikomu říct jeho telefon. Myslím, že to je trochu Milanovo roztrpčení, které se už částečně uvolňovalo, před několika lety mi říkal, jestli bych mu nenašel nějakou malou vilku kolem Prahy, kde by pobývali tak měsíc dva, ale tou nedávnou nesmyslnou aférou se to všechno zkazilo.

■ Jezdil sem prý jen tajně.

Tajně a na zapřenou, vždy byl pod jiným jménem přihlášený v hotelu. Ale po té poslední aféře už sem nikdy nepříjede. Proto také zablokoval všechna další česká vydání svých knih v Atlantisu. Mám obavu, že už toho česky moc nevyjde, jestli vůbec něco. A je to škoda pro českého čtenáře. Rozmlouval jsem mu to, třeba to zase trochu poleví, a ještě něco vyjde. Lítost a roztrpčení byly veliké, protože atak byl zcela nespravedlivý a falešný. Je to smutná kapitola českých mediálních záležitostí.

■ Vzpomněli jste na besedě a týká se to nejen literatury, ale i dalších druhů umění, že jsou poznamenány komercializací. Spisovatelé bývali svědomím národa. Jak k tomu přistupujete?

Je to asi neodvratná skutečnost jistého zpopvrchnění, zrychlení času, povrchního vnímání všech hodnot, už se nejde do hloubky v ničem, i mravní hodnoty jsou rozvolněné. Takže i literatura, která se zabývá vážnějšími tématy, obtížněji hledá čtenáře. Tak jsem se třeba i já ve vzpomenuých povídkách a titulem *Tiché krutosti lásky* trochu snažil vyjít vstříc

čtenáři, abych ho nalákal, že si povídky třeba koupí a mezi některými lákavými pasážemi jsou i závažnější. Člověk se snaží dostat své sdělení ke čtenáři i lákavějším obalem. Musí se přizpůsobit skutečnosti, že komerční nabídka zábavy či pseudozábavy, je tak ohromná, že těžko jinak obstojí.

■ A proč byste to nechtěl zopakovat? Tuším, že ne tu životní zkušenost.

Jenom abych nebyl inspirovaný tak krutou vlastní zkušeností. Román *Ctitelé katastrof a Hitlerova tužka* je také hodně inspirovaný vlastní empirií. Povídky si vymýšlím, fabuluji, ale v románu je vždycky hodně ze mě a ve *Ctitelích katastrof* je hodně z mého rodu. Pocházím z česko-německého prostředí v Krkonoších, takže se v knize odráží hodně prvků z této životní zkušenosti.

■ Nakladatelství Levné knihy mají v oblíbenosti čtenáři, protože se za přijatelné ceny dostanou k mnoha dílům. Jak ho mají rádi autoři?

Já jsem tam nikdy nic nevydal, ale jako čtenář si tam sám taky kupuji historické nebo filozofické knihy, které jsou oproti ceně v knihkupectví mnohem levnější. Myslím si, že to je dobrá komerční idea, ale ve prospěch čtenáře. Je jen dobré, že to někdo dělá, dokonce se tam prodává i poezie, což je úžasné.

■ Také na dnešní besedě zaznělo, že se mnohem méně čte. Dá se s tím něco dělat?

Vidím to na svých synech – mám 3, nejstarší ještě četl a čte stále hodně, prostřední méně, věnuje se vědě na špičkové úrovni, takže čte odborné astrofyzikální záležitosti a nejmladší pracuje pro televizi a dělá počítačové hry, tak se k literatuře zpátky dostává odsud. Nejsem nadšený, ale myslím si, že i nová média jako internet ty poučenější a přemýšlivější typy k literatuře přivedou taky.

■ Ani jsem se vás nezeptala na váš vztah k Luhačovicím po těch letech.

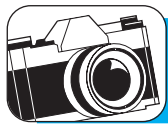
Luhačovice se mi moc líbí a myslím si, že je tu ve vzduchu jakýsi *genius loci* už od Jurkoviče a dalších, také Kundera (to tam ale nedávejte) tu měl nějakou lásku, takže Luhačovice dobře znal před mnoha lety, dokonce jsem věděl, co tady přesně dělala ta dáma, ale už možná nežije, nevím. Luhačovice mají něco v sobě a moc rád sem jezdím. **Marta KOZÁNKOVÁ**

Splašené nůžky ve Zlíně

Ve Studiu Z Městského divadla Zlín (MDZ) měla 4. prosince premiéru interaktivní detektivní komedie *Splašené nůžky* Paula Pörtnera. Hostující režisér Jakub Nvota (v MDZ již režíroval *Dekameron*

a *Sluhu* dvou pánů) se šesti členy zdejšího uměleckého souboru nastudoval úspěšnou komedii, při níž se diváci rozhodně nenudí.

(Pokračování na str. 11)

Lázeňské tamtamy aneb Ze společnosti

☞ Prezident republiky udělil 28. října Rád T. G. Masaryka také 96letému **JUDr. Janu Haluzovi**, který žije se svou ženou Věrou, významnou folkloristkou, v Pozlovicích. Popřát mu na následné recepci ke státnímu svátku na Pražském hradě přišla mj. nejen přítomná senátorka **Jana Juřenčáková**, ale také dirigent **Dívčího saxofonového orchestru z Luhačovic Vladimír Schlimbach**, jehož dívky se saxofony se opět postaraly o hudební doprovod. Blahopřejeme panu doktorovi k převzetí druhého nejvyššího státního ocenění.

☞ **Až v měsíci říjnu a listopadu si vybrala léčebný pobyt v LH Palace Marie Sobková, manželka bývalého ředitele Městského divadla Zlín a od 1. července t. r. ředitele Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně. PhDr. Antonín Sobek se mj. zúčastnil již 2 vernisáží výstav v pobočce instituce, kterou nyní vede, a to Muzea Luhačovického Zálesí. Tu poslední z nich, jež byla zahájena 4. listopadu, dřevořezby a grafiku s mariánskými motivy Jana Slovák je možné zhlédnout ve zdejších muzeu až do 13. února příštího roku.**

☞ Ne festivalu Sokolka žije se 11. až 13. listopadu vystřídaly ve zdejší sokolovně vedle legend undergroundu, jako byla beseda (vč. čtení z vlastních sbírek) s básníkem **Ivanem M. Jirousem** (zv. Magor), koncert **The Plastic People** či **Záviše**, knižete pornofolku, ad., také představení amatérských divadel, mezi nimiž poloprofesionální divadlo **Vosto5** (jež hraje na malé scéně pražské Ypsilonky) bylo milým překvapením svým autorským improvizovaným **Teatromatem**.

☞ **Lázně Luhačovice poskytly 23., 24. a 29. listopadu vhodnou kulisu i prostory (interiér Jurkovičových staveb Chaloupka a Vodoléčebný ústav) slovenským filmařům, kteří zde natáčeli 6 obrazů pro 2dílný historický koprodukční film a 6dílný televizní seriál Dunajská sága. V kočáře zachumlán do kožešin se provázel Miroslav Donutil coby hrabě Unger se svou mladou ženou Elenou alias slovenskou herečkou Vlastinou Svátkovou. V Chaloupce (jež byla zařízena v úplně jiném stylu) hrabě Unger dostal v nočních hodinách kolaps, kde mu bylo dáno i poslední pomazání (přičemž herci ztvárňujícímu přivolaného kněze odborně radil mimo záběr i luhačovický p. farář P. Hubert Wójcik). Ve Vodolébě se zase při lázeňské proceduře odehrávaly milostné scény hraběnky Eleny s mladým důstojníkem von Kreutzem, (Jánem Koleníkem). Další podrobnosti až z rozhovorů s tvůrci v příštím čísle LL.**

Lázně Luhačovice, a. s.,
si Vás dovoluji pozvat na

15. reprezentativní lázeňský ples v Luhačovicích

který se koná pod záštitou
paní Livie Klausové, manželky
prezidenta České republiky.

**Sobota 29. ledna 2011
Společenský dům**

K tanci a poslechu hrají
Septet Plus Dalibora Kaprase
Caroline Band
Marathon Band Dušana Mathona
Strážnická cimbálová muzika
Michala Miltáka

Hosté večera
Monika Absolonová
Miro Žbirka
ABBA Revival Chiquita
Taneční škola A.&A. Mědílkovi

Večerem provází
Jan Čenský

Tombola

**Rezervace
a prodej vstupenek**
Lázně Luhačovice, a. s.,
kulturní oddělení
po – pá: 7 – 15 hodin,
tel.: 577 682 220,
e-mail: kultura@lazneluhacovice.cz

Peče pro Vás šéfkuchařka

Jitka Boráňová, čerstvá šéfkuchařka Alexandrie, pro čtenářky vybrala několik osvědčených receptů na vánoční cukroví z receptáře vlastní babičky, u níž se ráda inspirovala.

Linecké

Suroviny: 45 dkg hladké mouky, 18 dkg cukru, 28 dkg másla, 1 vejce, citrónová kůra a šťáva

Postup: Vypracujeme těsto, které necháme hodinku odležet. Pak je rozválíme a vykrajujeme různé tvary. Pečeme v mírné troubě a vychladlé slepujeme marmeládou.

Ořechové tyčinky (zvané domácí přítel)

Suroviny: 40 dkg hladké mouky, 28 dkg cukru, 3 vejce, špetka soli, vlašské ořechy
Postup: Vypracované těsto rozdělíme asi na 3 stejné díly, které postupně rozválíme a poklademe vlašskými ořechy (nemletými, středem, jako když se dělá štrúdl) a přikryjeme těstem. Poté potřeme rozšlehaným vajíčkem a pečeme dorůžova. Upečené, ještě horké krájíme na tenké tyčinky.

Vanilkové rohlíčky

Suroviny: 37 dkg hladké mouky, 10 dkg mletého cukru, 10 dkg másla, 10 dkg sádky, 1 vejce, na špičku nože prášku do pečiva, citrónová kůra

Postup: Z vypracovaného těsta tvarujeme rohlíčky, které po upečení teplé obalujeme v cukru.

Domácí čokoláda

Postup: 25 dkg 100% tuku rozpustíme, přidáme 25 dkg mletého cukru a dobře promícháme. Dále přidáme 7 dkg kakaa a 3 dkg solamylu. Můžeme přidat mleté ořechy nebo kokosovou moučku. Vše promícháme a prohřejeme. Plníme do formiček a vychladlé vyklopíme.

Příjemné mlsání!

re

Foto – Marta Kozánková

Osudem Soni Valentové...

(Pokračování ze str. 3)

Připadal mi jako sochař, který formuje tu hlinu a vytvoří možná i trochu podle svého tu sochu. Vycítil, že jsem tvárná, že mám nějaký talent a při práci nebylo třeba mnoha slov. Někdy však tím, že jsme si byli tak blízcí, jsem byla i hromosvodem, přese mě někdy napomínal druhé (smích). Časem jsem si zvykla, ale než jsem si na to zvykla, tak jsem si i poplakala. Ale to nevadilo, hlavně že výsledek stál za to.

■ **Byla jste šťastnější na jevišti, nebo před kamerou?**

Obojí práce v divadle i v televizi je zvláštní. V televizi a ve filmu akorát musíte být už připravená, znát ve zkratce výrazové prostředky, nemáte na to zkušební čas. Zatímco divadlo je opravdu dílna, tam se cizeluje, říkávám, to je zlatnická dílna šperků a tam potom ty šperky vytáhnete ze šuplíku a už víte, který si nasadit k těm nebo oněm šatům. Takže připravenost tam musí být, i když jsou lidé, kteří, aniž by měli školu nebo hráli v divadle, to umí, mají to v sobě. Talent je daný od Boha a my to tím cizelováním vyšperkujeme. Můj pedagog Ladislav Chudík řekl, že talent je jednička a práci se k němu připisují nuly a výsledná je ta hodnota. Byla jsem šťastná, že byl mým pedagogem, on je i úžasný člověk, což prosakuje i do umění. Naše psychično a fyzično je naším výrobním nástrojem, ať děláte zápornou či kladnou postavu, prosakuje jednoduše to, jaký jste člověk,

a to do všeho, ale do umění tím víc. Víte, herectví nebo umění se nedá naučit, to je dar od Boha a každý máme talent na něco jiného, chválabožu, jinak bychom všichni dělali totéž.

■ **Vystudovala jste i režii. Zkoušela jste režirovat nebo proč jste se vůbec na to dala?**

Někdy máte chuť postavit se na tu druhou stranu. Víte, když děláte s režisérem, musíte se podřídit a nechat se vést, což jsem vždycky ráda udělala a se žádným dobrým režisérem jsem neměla nikdy problémy. A měla jsem štěstí na velikány, na Slovensku např. kromě mého manžela jsem dělala s Jurajem Jakubíkem, Jozefem Bednárikem ad. Režii jsem si jen chtěla vyzkoušet, studovala jsem televizní režii a jako práci jsem dělala Lorcovu Pláňku jako televizní inscenaci. Pojala jsem ji baladicky, měla jsem českého kameramana, a snad se to podařilo. Bylo zajímavé mít to ve svých rukou, bylo úžasné, že jsem tomu mohla dát tvar, ale raději hraji. To máte pocit běžce, který se zadýchá a doběhne do cíle. Režie je víc intelektuální, jako herec pracujete víc s emocí, kterou můžete přímo vydat, kdežto režisér ten běh organizuje. Jsem ráda, že to mám hotové, studovala jsem to i proto, že jsem měla potíže s páteří a říkala jsem si, co když jednou nebudu moct na jevišti, tak pro jistotu. Bavilo mě to taky, ale přece jen raději hraji.

Marta KOZÁNKOVÁ

S houslemi přes pět světadílů

Vzpomínky Bohumila Smejkal a jeho přátel

Knížka s tímto názvem v editorské péči Olgy Jeřábkové je připomínkou houslisty prof. Bohumila Smejkal, který zemřel v březnu 2009. Na 150 stranách (doprovázených mnoha fotografiemi) je zachycen výběr vzpomínek z rozhlasových záznamů, poznámek k nim a vzpomínání přátel, spolupracovníků, umělců a žáků.

Brněnský rodák (nar. 14. 1. 1935) hrál po studiu konzervatoře a JAMU v duu s klavíristou Jaroslavem Smýkalem a také byl primásem a dlouholetým uměleckým vedoucím Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů (BROLN). Dále byl koncertním mistrem Moravské filharmonie, Janáčkovy opery a Komorního orchestru B. Martinů, vedl sólistickou činnost, ale především byl primáriem Janáčkovy kvarteta (1973-1993), jež mnohokrát účinkovalo na Festivalu Janáček a Luhačovice. Působil (1994-2002) rovněž v mezinárodním klavírním Pearl triu, dirigoval, vyučoval na JAMU, kde byl (1993-1999) děkanem Hudební fakulty, natáčel v rozhlase, televizi a gramodesky. Spolupracoval rovněž na hudebně-literárních večerech s L. Chudíkem (luhačovická veřejnost se mohla zúčastnit jejich Setkání-Stretnutie v r. 1997, 1998 a při oslavě 90. výročí Lázeňského divadla v r. 1998) a dalšími umělci.

Své nejen muzikantské krédo vyjádřil nejlépe na s. 10: ...*“Většinu života jsem prožil na zkouškách a na pódiích s houslemi v rukou. A byly to právě housle, které mluvily za mě a o mně, a vůbec o životě a o pocitových stránkách života, o radostech a trápeních, štěstích a utrpeních, které se ale stejně slovy popsat nedají. Dokonce se říká, že tam, kde nestačí slovo, začíná hudba. Všechny tyto pocity ukládají skladatelé do svých děl, a dnes už je vlastně lhotejnost, jestli jde o anonymního tvůrce lidové písně odněkud ze zapadlé dědiny, nebo o skladatele světového formátu, jako jsou třeba Smetana nebo Janáček. A my interpreti jsme zde od toho, abychom dešifrovali ty černé nebo děravé kuličky notového zápisu a abychom se pokoušeli mluvit buď přímo jejich jazykem nebo jazykem té země, té doby atd....“*

Součástí vázané knihy, kterou vydala Společnost pro odbornou literaturu – Barrister & Principal v Brně 2010, jsou i 2 CD: *Bohumil Smejkal a BROLN a Bohumil Smejkal – housle*, jež hudbou dopoví to, co nešlo popsat slovy. **MK**

Splašené nůžky ve Zlíně

(Pokračování ze str. 9)

Jsou totiž posláze zataženi do rekonstrukce předchozího děje, kdy se poněkud svérázný personál kadeřnického salonu s několika stálými i náhodnými zákazníky stanou podezřelí z vraždy proslulé pianistky v 1. patře. Publikum aktivně zasahuje do dalšího vývoje, dedukuje, herci improvizují podle reakcí diváků, kteří nakonec hlasováním rozhodnou, kdo je pachatelem. Každá repríza může dopadnout jinak, její vyznění je v rukou diváků, kteří prokáží, jak jsou úspěšnými čtenáři detektivek i jak pozorně představení sledují. Herci Gustav Řezníček (Tony),

Michaela Doleželová (Barbara), Zdeněk Julina (Rosický), Pavel Vacek (Veverka), Jan Leflík (Eda Lorenc) a Helena Čermáková (paní Schubertová) plně rozehráli v této celosvětově úspěšné komedii, do níž se jim podařilo vhodně a vtipně implantovat zlínské realie, svůj komediální talent. Studio Z tak nebude mít starost o návštěvnost. Splašené nůžky se v nastudování Východočeského divadla Pardubice staly na VIII. ročníku Grand festivalu smíchu Komedii roku 2007 a v současnosti je s úspěchem uvádí rovněž pražské Divadlo Kalich. **MK**

Vánoční bohoslužby

	LUHAČOVICE			POZLOVICE	
Pátek 24. 12. <i>Štědrý den</i>	7.30	15.30	pro děti	15.30	pro děti
	21 hod.	Biskupice		21 hod.	Kladná-Žilín
	21 hod.	Ludkovice		24 hod.	půlnoční
	24 hod.	půlnoční			
Sobota 25. 12. <i>Boží hod vánoční</i>	8.30	10.15	17 hod.	8 hod.	10 hod.
				15 hod.	živý betlém
Neděle 26. 12. <i>Svátek Sv. Rodiny</i>	8.30	10.15	17 hod.	8 hod.	10 hod.
	16 hod.	živý betlém			
Pondělí 27. 12.	18.15	žehnaní vína		17 hod.	žehnaní vína
Úterý 28. 12.	6.30	Zám. kaple			
Středa 29. 12.	18.15			17 hod.	Řetečov
Čtvrtek 30. 12.	15 hod.	koncert dechové hudby		18 hod.	
	17 hod.			17.30	
Pátek 31. 12. <i>Sv. Silvestra</i>	16 hod.				
Sobota 1. 1. <i>Nový rok</i>	8.30	10.15	17 hod.	8 hod.	10 hod.

Kulturní program

Lázeňské divadlo

zač. v 19.30 hod.

čt 30. 12. Koncert R. Fišarové
so 1. 1. Novoroční koncert - V. Časnochová, J. Pustina, J. Šřáva - zpěv, R. Pohl klavír (také 16 hod.)

Hala Vincentka

zač. 15.30

út 28. 12. Zimní nokturno - Holešovský komorní orchestr
st 29. 12. Vlčnovské budovalé umělkyně s CM Vinár

Společenský dům

zač. v 19.30 hod.

so 29. 1. 15. reprezentační lázeňský ples - hosté: M. Absolonová, M. Žbirka

LH Palace - kavárna

zač. v 19.30 hod.

po 27. 12. Dixieland pro dobrou zábavu - Jazzzubs

út 28. 12. Ochutnávka vín - O. Krátký a R. Doležal - cimbál

st 29. 12. Two Voices... E. Adlerová a J. Rychterová - zpěv, kytara

pá 7. 1. Kytarové duo - L. Mokroš a V. Jindřichovský

čt 13. 1. Argentino tango - V. Szabó akordeon, K. Bělohávková - housle, H. Šlapanská - klavír

pá 21. 1. Kouzlo opery, operety a muzikálu - J. Wallingerová, M. Hammerle-Bortolotti - zpěv, Š. Králová - klavír

pá 28. 1. Chodníčkem lidových písní CM Ženičky a pěvecký sbor Klevetnice
pá 4. 2. Filmové a muzikálové melodie trombonové kvarteto Allbones.

Taneční večery každou st 19.30 hod. hraje Duo Show Band (v lednu a únoru)

LH Morava - kavárna

Večer s harmonikou od února každé po od 19.30

Knihovna

LH Palace po, st, čt 13-15 hod.

Předprodej vstupenek

LH Palace - knihovna
CA Luhanka
Lázeňské divadlo - v den programu od 18 hod.

Muzeum Luhačovického Zálesí

MěDK Elektra - otevřeno denně 9-12, 13-17 hod. (kromě pondělí)

MěDK Elektra

sál Rondo, zač. v 18 hod.
ne 12. 12. Charitativní koncert dětem B. Basiková, L. Machálková, F. Slováček, Z. Merta, J. A. Náhlovský, P. Rychlý ad.

Kino Elektra

zač. v 19 hod.
pátek 10. 12. v 16 hod.- filmásek **Vánoční koleda** (USA, anim)
pátek a sobota 10. a 11. 12. **Habermannův mlýn** (ČR)
pátek 14. 1. v 16 hod. **Harry Potter a Relikvie smrti - část 1** (VB, USA)
sobota 15. 1. **Občanský průkaz** (ČR)
sobota 22. 1. **Hlava-ruce-srdce** (ČR)

Filmový klub - Třetí oko

středa 19. 1.
Přežít svůj život (ČR)

Nejprodávanější

Knihkupectví Blanky Lekešové
Masarykova 185, Luhačovice

- Beletrie**
1. J. Patterson - Osmé doznání
 2. L. Child - Výstřel
 3. J. Deaver - Lekce smrti
- Populární naučná literatura**
1. Osho - Nic není nemožné
 2. J. Newcomb - Andělské děti
 3. P. Kopřiva - Respektovat a být respektován
- Dětská literatura**
1. Š. Váchová - Chalupka na vršku
 2. W. a Ch. Awdry - O mašině Tomášovi 15
 3. Z. Holasová - Poník Bandita

Objednávka předplatného

Lázeňské listy – Luhačovice

V roce 2011 vyjde 8 čísel, tj. celkem 64 Kč

Na základě vyplněné objednávky Vám bude zaslána poštovní poukázka k úhradě, poštovné hradí vydavatel

Předplacené výtisky dodávejte na adresu: Od čísla: _____

Jméno a příjmení: _____

Ulice, číslo domu _____

Obec, město + PSČ _____

Vyplněnou objednávku zasílejte laskavě na adresu redakce:

Lázeňské listy – Luhačovice
Lázeňské nám. 436, 763 26 Luhačovice

LUHANKA Luhačovická cestovní a informační agentura

Nabídka polodenních zájezdů – leden a únor

Zlín, Vizovice

čtvrtek 13. 1. a 27. 1.

Výklad o architektonickém konceptu Zlína a působení rodiny Batů. Návštěva Obuvnického muzea. Posezení s pohoštěním ve Valašském šenku ve Vizovicích. Exkurze v lihovaru R. Jelínek s ochutnávkou, možnost nákupu v podnikové prodejně.

Plná cena 390 Kč, senioři 370 Kč

Tupesy, Velehrad

pátek 14. 1. a 28. 1.

Prohlídka Muzea tupeské keramiky a majolikové dílny. Bazilika na Velehradě – poutní místo spojené s cyrilometodějskou tradicí. Posezení ve sklípku s ochutnávkou vín a pohoštěním.

Plná cena i senioři 380 Kč

Valašské Meziříčí, Vizovice

pátek 21. 1. a 4. 2.

Exkurze v Moravské gobelínové manufaktuře ve Valašském Meziříčí. Ochutnávka koláčů – frgálů v Cyrilově pekařství. Exkurze v lihovaru R. Jelínek s ochutnávkou, možnost nákupu v podnikové prodejně.

Plná cena i senioři 390 Kč

Strání

čtvrtek 20. 1. a 3. 2.

Exkurze v umělecké sklárně ve Strání-Květná. Posezení při hudbě ve sklípku s ochutnávkou a pohoštěním. Ukázka tradičního zdobení kraslic.

Plná cena 390 Kč, senioři 370 Kč

Odjezdy:

12.10 CA Luhanka, 12.15 hotel Praha, 12.20 hotely Pohoda, Ogar, Adamantino, Fontána.

Předpokládaný návrat: 17.45 hod.

Informace a objednávky:

LUHANKA, nám. 28. října 441, 763 26 Luhačovice,

e-mail: luhanka@lazneluhacovice.cz, www.lazneluhacovice.cz/luhanka

tel. 577 681 103, fax 577 131 337, otevřeno denně: 9-12, 13-17 hod.

Foto – Marta Kozánková

Prvními, kdo přišli do Alexandrie ještě před oficiálním otevřením a hned po posledních řemeslnících, byli novináři a zástupci médií, jež byli pozváni na tiskovou konferenci 23. listopadu. Kromě prohlédnutí většího prostoru se mimo jiné dozvěděli, že Alexandria má nyní celkem 58 pokojů a 106 lůžek a v gastronomických prostorách 320 resp. s letní terasou 368 míst.

OPRAVNA ČERPAPDEL
generální opravy do kotelen a vodáren
průmyslových i pro domácnosti vč. ponorných

Staré Město, Nová čtvrť 1250, tel. 572 543 087, 602 749 377

Inzerce

POMŮCKY: ERET, TIOL, RAKET.	PUSTÁ KRAJINA	ANGLICKÝ SLECHTIC	ČESKÁ ŘEKA	●	OSOBNÍ ZAJMENO	MYS	VEJCE (ESPER.)	DÍLO SOCHAŘE	●	VYDÁVAT PÍPAVÝ ZVUK	PRIMÁT	ČÍSLOVKA	KLÁŠTERY	KETON	TRUPY
NA TOTO MÍSTO				OKOSENÍ					VYLÍČIT						
				MRAVO- VĚDEC					HUDEBNÍ ZNAČKA						
ZAČÁTEK TAJENKY															
NÁŠ HÁZENKÁŘ					DRÁB						SIRNÁ SLOU- ČENINA				
					SOLMIZAČNÍ SLABIKA						CHAPLIN. FILM				
SPZ POLSKA			MPZ ISLANDU			HUDEBNÍ NÁSTROJ	ÚTOK					SPZ TRENČINA			
			HRABAVÝ PTÁK				NÁDOBA U STUDNY					ZPĚVNÍ PTÁCI			
●	POTŘEBA ORÁČE	TÉMĚŘ						NADSTŘ. ZDIVA						OMÝT VODOU	ŘÍMSOVÍ
		MOŘSKÁ PLÁŽ						ČÁSTICE HMOTY							
OLGA (LIDOVÉ)				SUD					ŠPANĚLSKÁ EX- KRÁLOVNA	PŘEDLOŽKA			ZNAČKA OSMIA		
				NEPRAVDY						NALÉVAT			ČIDLA ZRAKU		
ADRESNÍ ZKRATKA					VARNÁ NÁDOBA						SÓLOVÍ ZPĚVÁCI				
					NESTAN- DARDNÍ						DŮRAZNÝ ZAPOR				
KONEC TAJENKY															
SLOVESNÝ TVAR JEDNODUCHÝ							DRUH ČAJE					DRUH PALMY			

Tajenka ze 7. čísla Lázeňských listů: **K čemu jsou zákony tam, kde jen peníze vládnou.** Za její správné vylouštění zasláme malou odměnu **Ludmile Lošťákové z Křenůvek.** Znění dnešní tajenky nám zasílejte na korespondenčním listku (nebo vhodte laskavě do naší redakční schránky na budově ředitelství) nejpozději do **31. prosince 2010.** Vylosovaný výherce od nás dostane hezkou knížku a všechny správné odpovědi postoupí do závěrečného slosování na konci roku 2010. Šťastnému výherci poskytnou Lázně Luhačovice, a. s., týdenní pobyt pro 2 osoby zdarma. Příští číslo vyjde **3. února 2011.**